SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY · УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. 33. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, FEBRUARY 22, 1989 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 22-го ЛЮТОГО 1989 Ч. 33. РІК XCVI.

„І подвигом-чином звершився наш труд — постала твердиня: Народний Союз!"

В ЛАТВІЇ ПРИЙНЯТО ЗАКОН ПРО ДЕРУСИФІКАЦІЮ

Вашінгтон. — Як повідомляє газета „Вашінгтон Таймс", міністерство закордонних справ Латвійської ССCP Н. Ніланд оголосив, що 13-го лютого Радою міністрів республіки прийнято закон про значне обмеження в'їзду на територію Латвії для постійного поселення там громадян інших республік. Повний текст нового закону найближчим часом буде опубліковано в пресі.

„Прийняту постанову можна назвати антиміґраційною, — сказав Ніланд. — Її підтримує більшість населення республіки, особливо в перенаселеній Ризі".

Покликуючись на названі латвійські джерела, „Вашінґтон Таймс" пише, що місцеве керівництво розглядає питання про введення республіканського громадянства.

Окремою постановою міністри вирішили змінити місцевий час, оскільки в 1940 році він був прирівняний до московського. Естонія також прийняла таку постанову. Латвійські націоналісти вимагають від свого уряду рішучих заходів для дерусифікації республіки.

У Торонто виступить із доповідями Д. Степовик

Торонто. — Тут в Інституті св. Володимира виступить із двома доповідями Дмитро Степовик, співробітник Інституту мистецтвознавства, фолкльору та етнографії ім. М. Рильського при Українській Академії Наук в Києві.

Перша доповідь в п'ятницю, 24-го лютого ц.р., буде на тему „Ідея свободи в графіці Тараса Шевченка", а друга в неділю, 26-го лютого ц.р., про українську ікону. Обі доповіді будуть збагачені прозірками, а рівночасно з ними буде виставка 30 гравюр майстра XVII сторіччя Іллі „Дереворити до невиданої Київської Біблії середини XVII сторіччя".

Після доповідей, буде зустріч із Д. Степовиком при каві. Інститут св. Володимира міститься в Торонто при 620 Спадайна авеню.

Телевізійна станція накручує репортаж про українських поселенців

Ню Йорк. — В рамках репортажів про етнічні групи в Ню Йорку та їхнє життя в цій країні, місцева телевізійна станція Сі-Бі-Ес розпочала накручувати репортаж про українських поселенців.

З того приводу зроблено вже репортаж у найстаршій українській крамниці „Сурма", а відтак переведено інтерв'ю з родиною Мирона Сурмача.

В другу черґу переведено фільмування у крамниці Ярослава Куровицького а опісля у домі родини Куровицьких, де репортерка перевела довше інтерв'ю з Іриною Куровицькою, дружиною Ярослава, та їхніми дітьми.

Репортерів особливо цікавлять наші враження, які мали українські поселенці після приїзду до ЗСА та їхнє відношення до американської спільноти, як також проблема затримання етнічної окремішности.

Представники телевізійної станції переговорюють також із українським Музеєм у справі евентуального фільмування великодніх програм, що незабаром розпічнуться.

Репортаж про українську етнічну групу має бути висвітлений 25-го березня ц.р., однак час і година будуть ще своєчасно подані до відома.

У Політбюрі тривають суперечки про перебудову

Москва. — Знову появившись на совєтських телевізійних екранах після майже місячної відсутности, генеральний секретар Міхаїл Ґорбачов дав зрозуміти, що у вищих ешельонах партійної влади продовжуються суперечки про перебудову.

„Спочатку ми самі були приголомшені. Я повинен сказати, що ми, тобто ті, хто сидить тут, рядом зі мною, також не знали всього", — признався генсек, вказуючи на дев'ятьох членів Політбюра, що сиділи з ним за одним столом під час зустрічі, яка відбулася в ЦК КПСС. Партійні керівники зустрічалися з представниками робітників, які працюють на будівництві, машинобудуванні і на транспорті.

Уривки з виступу Ґорбачова перед робітниками були передані під час вечірнього випуску новин центрального телебачення. Кореспондент агентства Ассошієйтед Пресс зазначує, що совєтський лідер говорив без папірця і для більшої переконливости стукав кулаком по столі.

„Навіть ми тоді не все знали, про дещо лише здогадувалися, — продовжував Ґорбачов. — І все таки з того обміну думками, часом гострого обміну думками, який, до речі триває і тепер, в підсумку викристалізувалися рішення, що лягли в основу перебудови".

Чужинецькі коментатори звернули увагу, що зліва від генерального секретаря під час зустрічі з робітниками сидів член Політбюра Єгор Лігачов, який, якщо вірити постійним чуткам, є одним з противників ґорбачовських „нових віянь".

„Тепер ми бачимо, наскільки складні нові проблеми, — продовжував генеральний секретар. — Не все просто, не все обходиться без відхилень. Життя дуже напружене, як економічне і суспільне, так і життя робітничих колективів і партії".

ЛІКВІДАЦІЙНІ ЗБОРИ

Філядельфія. — Управа філядельфійського Комітету Тисячоліття Християньства в Україні під проводом проф. д-ра Богдана Т. Гнатюка запрошує представників усіх церковних і громадських організацій до участи у ліквідаційних зборах, що відбудуться в суботу, 4-го березня ц.р., в год. 6-ій вечора, тут в залі УОКЦентру, 700 Сідер ровд. В програмі зборів будуть: звіти Управи, уділення абсолюторії і розв'язання комітету. У зборах візьме участь д-р Юрій Солтис, голова Крайового Комітету Тисячоліття Християньства в Україні.

ВІДОЗВА

Уважаємо це за велику честь пригадати всім членам, відділам і округам УНСоюзу, що в цьому році наша організація обходить своє 95 ліття, а це являється милевим каменем нашого братського існування.

Тому, що Український Народний Союз уділяв і уділяє всякого роду братські послуги нашим членам і країнам нашого поселення та дбає за нашу українську справу.

Тому, що Український Народний Союз постійною і наполегливою працею закріпив за собою важливе місце в діяспорі та доказав за 95 років, що на нього та його братські услуги можна завжди покладатися.

Тому, Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу закликає всіх членів, відділи та округи відповідно відсвяткувати цю 95-ту річницю заснування УНСоюзу, спонзоруючи концерти, бенкети та інші святкування, не забуваючи про досягнення наших попередників-піонерів, які трудилися в братніх рядах Українського Народного Союзу впродовж минулих 95 років для добра наших членів, країн нашого поселення та для добра української справи.

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

В Клівленді влаштовують авторський вечір проф. М. Богачевської-Хомяк

Клівленд. — Окружна Управа Союзу Українок Америки, з нагоди свого 30-ліття заплянувала ряд імпрез в 1989 році. Першою з них це авторський вечір і зустріч з д-р Мартою Богачевською-Хомяк з нагоди появи її праці „Feminists Despite Themselves". Це перше наукове дослідження з цієї ділянки на тлі загальної новітньої історії українського народу. Це історія „очима, руками, умами і серцями" українських жінок.

Вечір відбудеться в суботу, 11-го березня ц.р. в Пармі, Огайо, в астродомі св. Йосафата в Домівці СУА.

У п'ятницю, 10-го березня авторка виступить з доповіддю з нагоди тижня „Жінки в історії". — Тема доповіді: Ethnic Women in Community Work; historical contributions".

Доповідь відбудеться у Клівлендському стейтовому університеті, вулиці Юклід і 21-ша, кімната ч. 109 в год. 6-ій вечора.

Вступ — 5 дол, для емеритів та студентів — 3 дол. По виступі — кава і солодке.

Колишній шеф КҐБ погрожує вільнодумцям

Москва. — У понеділок, 13-го лютого, газета „Правда" надрукувала промову колишнього голови КҐБ, члена Політбюра, ЦК КПСС Віктора Чебрікова, яку він виголосив минулої п'ятниці в ході передвиборчої кампанії у столиці Молдавії Кишиневі.

В.Чебріков у несподівано різких як для епохи перебудови висловах накинувся на різні неформальні організації і об'єднання, які поставили собі за мету, за його словами, створити леґальні і нелеґальні групи, що перебувають у прямій опозиції стосовно до Комуністичної партії. „Незалежні, так звані неформальні організації наносять величезну шкоду нашому могутньому позитивному соціяльному рухові, — сказав Чебріков, звертаючися до республіканського партійного активу. — Ми стали навіть свідками спроб явно антисоціялістичних елементів протиставити себе партії".

Чебріков закликав місцеве партійне керівництво „рішуче і публічно з марксистсько-ленінських позицій дати оцінку діяльности неформальних груп, які намагаються схилити маси на шлях анархії і беззаконня".

Московський кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Билл Келлер вважає не випадковим той факт, що Чебріков вибрав місцем для проголошення такої застрашаючої промови саме Кишинів. Молдавія останнім часом стає ще однією „гарячою точкою" на мапі етнічних незадоволень, що ширяться в СССР. Спроби місцевих націоналістів об'єднатися в солідні політичні групи наштовхуються на активний опір адміністративного апарату, який зберігся в недоторканости з брежнєвських часів. Сам Брежнєв, до речі, на початку 1950-их років займав пост першого секретаря ЦК компартії Молдавії. В даний час у Молдавії існує три відносно значні неформальні організації: Демократичний рух на підтримку перебудови, Клюб культури ім. Матеєвича і Спілка студентів на захист демократії.

Всі три групи настоюють на розширенні економічної і національної незалежности і на збереженні молдавської мови та культури.

Несподівано різкий тон виступу Чебрікова викликав здивування керівників Демократичного руху. Кореспондент кишинівського журналу „Коммуніст" Валерій Косарєв заявив, наприклад, що він не може повірити в те, що подібного роду висловлювання могли бути схвалені особисто Ґорбачовим.

На ознаки початку кампанії боротьби з „неформалами" звертає увагу і московський кореспондент газети „Вашінґтон Пост" Дейвид Ремнік, який повідомив про появу в газеті „Соціялістіческая Індустрія" явно розгромної статті підписаної В. Сашиним.

В. Сашин зконцентрував свою увагу на чотирьох відомих дисидентах, обвинувативши їх у приналежности до якоїсь еміґрантської партії, заснованої ще у передвоєнні роки. Автор статті називає „особами, що зайняли антидержавне і антисоціялістичне становище" редактора журналу „Референдум" Льва Тімофєєва, редактора збірника „Ґласность" Серґея Ґріґорянца, правозахисника Валерія Сендерова і висланого з СССР вірменського націоналіста-демократа Паруйра Айрікяна.

Остап Грицай

Вкраїнська твердиня — Народний Союз!

Твердиня заморя,
Ґраніт — бастіон...
Де раньше безпуття,
Пустиня і груз —
Сьогодні Союз там.
Не зміг нас демон!
Рости ж нам, Союзе,
І стовпом нам стань,
Як стовп, що Мойсею
Обітом горів!
Щоб в хвилю грядучих
Визвольних змагань
Ти вказував путь нам
До збройних рядів.
До збройних, залізних,
Незломних рядів
За волю Вкраїни,
За волю краю!
Хай бухне пожаром
Наш порив і гнів,
І стане ввесь нарід
За долею на прю.

Режим Наджібулли просить допомоги в ООН

Кабуль. — Виступаючи у кабінеті своєї установи, міністер закордонних справ афганського диктатора Наджібулли Абдуль Вакіль обвинуватив Пакістан в аґресивних діях і звернувся до Організації Об'єднаних Націй з закликом встановити вздовж кордону контрольні пости, щоб перешкодити доставу зброї, яку продовжують діставати муджагедіни.

А. Вакуль обвинуватив західні країни, назвавши при цьому Великобританію і Францію, в затримці оплачених ООН і призначених для мешканців Кабулю вантажів, включаючи продукти, одяг і медикаменти. У Пакістан уже прибуло 390 тонн таких вантажів, однак ні одна летунська компанія не береться доставити їх у Кабуль, побоюючись зенітного вогню повстанців. Покищо єдиний полет зробили етіопські летуни.

Совєтська преса продовжує коментувати виведення з Афганістану окупаційних військ. „Правда" вперше висловила сумнів в доцільности прийнятого Леонідом Брежнєвим і його оточенням рішення про напад на Афганістан. У передовій статті „Правда" пише, що „події в Афганістані в 1979 році можливо і не були для СССР настільки загрозливими, щоб аж потрібне було воєнне вмішування". Газета далі пише, що рішення такої важливости не можуть прийматися у вузькому колі без схвалення законодавчих органів.

Найбільш відкрито виступила „Літературная Ґазета", кореспондент якої Ґеннадій Бочаров навів кілька випадків садистської жорстокости з боку совєтських вояків і старшин щодо беззахисного населення. „Війна змусила совєтських вояків вбивати, палити і знищувати", — пише Бочаров, розповідаючи далі про нелюдське вбивство шістьох мирних афганців, у тому числі двоє дітей.

„Мені не потрібні полонені", — заявив тоді капітан Рудих і наказав шоферові важкого вантажного авта розплющити легковий автомобіль, в якому сиділи афганці. Капітана судили, він дістав шість років в'язниці, шофер, який виконував наказ — п'ять років. Рудих був звільнений незабаром після оголошення присуду. Шофер досі сидить за ґратами.

В АМЕРИЦІ

УРЯДОВІ ЧИННИКИ подали до відома, що Пентагон зробив вже певні заходи у виробі нової атомної ракети близького засягу, не зважаючи на те, що Західня Німеччина не надто ентузіястично ставиться до цього проєкту, котрий саме цю країну дефінітивно включає у свої майбутні плянування. Ця новозапроєктована ракета мала б заступити ракети, що під цю пору є розташовані на території Західньої Німеччини. Військові чинники твердять, що плянування Пентагону є далекосяглими й матимуть відповідні висліди у військовій стратегії, контролі озброєння та американських відносин з европейськими союзниками.

У ЧЕТВЕР, 16-ГО ЛЮТОГО Ц.Р., речники найбільшої в країні книжково-торговельної фірми Волденбукс подали до відома, що вони знімають з полиць своїх 1,200 книгарень а тим самим із розпродажу повість англійського автора Сальмана Рушді п.н. „Сатанічні вірші". Своє рішення дирекція цієї фірми мотивує захистом своїх 8,500 працівників проти терористичних нападів, спеціяльно після смертельних погроз іранського аятоли Хомейні проти автора повісти та всіх, котрі мають щонебуть до діла з виданням цієї повісти.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ, перед кореспондентами засобів масової інформації у Вашінґтоні, заявив, що він не підтримує заборони напів-автоматичної зброї, не зважаючи на те, що громадяни країни домагаються такої заборони. Натомість він сказав, що відповіддю на вживання напів-автоматичної зброї є настоювання поодиноких стейтів на гостріші покарання злочинців. Коли ці ж самі кореспонденти натискали, щоби він висловив свою особисту думку, то він тільки повторив те, що він є проти заборони пальної зброї.

СЕРҐЕЙ ХРУЩОВ, син колишнього генерального секретаря ЦК КПСС Нікіти Хрущова, перебуває в Кембриджі, Масс. В 1959 році Серґей перший раз прибув до З'єднаних Стейтів Америки. Тоді він супроводжав у поїздці свого славного батька і тому мав можливість відвідати відоме розривкове місце „Дісні Ленд", оглядаючи кукурудзяні поля в Айові і подивляючи Голливуд. На його думку американці і совєтські громадяни ще й досі не розуміють одні одних. У зв'язку з цим чуть-чуть не дійшло до відкритої війни між ЗСА і СССР з вини таких осіб, як кубинський диктатор Фідель Кастро та інші.

ПОЛЬЩА ОБВИНУВАЧУЄ МОСКВУ ЗА КАТИНЬ

Варшава, Польща. — Пресове агенство Ройтерса інформує, покликуючись на польські засоби масової інформації, що польська офіційна преса, перший раз формально обвинуватила Совєтський Союз за злочин в Катині, тобто вимордування біля 10,000 передвоєнних вояків і старшин, захоплених в полон наступаючими на Західню Україну совєтськими військовими частинами, за якими маршували також сотні тисяч працівників НКВД.

Після Другої світової війни режим комуно-московської імперії намагався скинути вину за знищення в більшости польських старшин на гітлерівську Німеччину, хоч в самій Польщі все були сумніви щодо совєтської інтерпретації цієї трагічної події.

Польський тижневик „Одродзенє" помістив звідомлення з часів війни, польське і совєтське, виготовлене на підставі перегляду людських трупів знайдених в 1943 році у масових могилах в лісистій місцевості коло Катиня, у недалекій віддалі від Смоленська. На думку комісії масові гроби були „начинені" трупами приблизно в 1940 році, тобто тоді коли ця частина була під контролею Совєтського Союзу.

Раніші польський і совєтський режими твердили, що старшин знищили нацисти, правдоподібно в 1942 році, зараз таки після зайняття Білорусі наступаючою німецькою армією. Але на підставі документів, знайдених у збережених кусках одежі вояків і старшин, масакра наступила при кінці березня і тривала приблизно до травня 1940 року, майже рік раніше.

Німці, знайшовши докази їхньої невинности в цій масакрі, покликали на місце злочину представників Міжнародного і Польського Червоного Хреста, щоб вони докладно перевірили цю справу. Вбивствами польських старшин цікавилася також американська конґресова комісія, яка при кінці 1950 року зробила висновок, що за вбивства відповідають большевики.

Катинські жертви складалися з полонених у числі понад 15,000 вояків і старшин, 11,000 яких „пропали без вістей", значить їх замордували НКВДисти. Звідомлення в журналі „Одродзенє" містить також вийомки із щоденника майора Сольського, знайденого у спільній могилі. Останній запис у книжечці майор Сольський вписав 9-го квітня 1940 року, правдоподібно, перед самою масакрою. Там написано: „Коротко перед п'ятою годиною вранці, вони збудили нас і почали заганяти в тягарові автомобілі, прикриті брезентом і бережені озброєними вояками. Ми прибули до ліса, який виглядав, як відпочинкове місце. Вони забрали в нас перстені, годинники, які показували 6:30 рано. Що станеться тепер з нами?"

Це були останні рядки, які вспів записати польський старшина. Комісія перевірила 4,243 трупи. Кожний з них був застрелений кулею з пістолі в потилицю. Тижневик „Одродзенє", орган Комуністичної партії, пише, що звідомлення було секретне і приміщене у британському військовому архіві до кінця Другої світової війни. Тижневик був першим виданням, яке нав'язує злочин до 1940 року і приписує його совєтам. Польсько-совєтське урядове слідство, яке тепер відбувається, має за завдання заповнити цю „білу пляму" в історії відносин між Польщею і СССР.

У СВІТІ

ЯК ВІДОМО, НЕВІДОМІ злочинці схопили 14-го січня ц.р. і вивезли у невідомому напрямку колишнього бельгійського прем'єр-міністра Поля Вайден Бойнантса. Не зважаючи на розшуки поліції ніхто не знав де знаходиться схоплений. Але кілька днів тому група терористів, яка назвала себе „соціялістичними революційними бриґадами" прийняла на себе вину за схоплення прем'єра і зажадала викупу за нього у висоті два міл. долярів. Переговори в цій справі ведуться у засекреченій місцевості в Швайцарії.

ПРЕДСТАВНИК АМЕРИКАНСЬКОЇ прокуратури в Сієтл, Ваш., Филип Свайтерт повідомив, що 42-річний Пітер Деніелс, якого заарештували швайцарські аґенти по боротьбі з наркотиками в Цюріху минулого року і передали американському правосуддю, мабуть до кінця життя сидітиме в тюрмі. Його обвинувачують у контрабанді наркотиками на велику скалю. Деніелс народжений в стейті Ню Йорк, але від 5-ти років життя жив в Таїлянді і від молодости тооргував наркотиками.

ДЕЯКІ ЗАХІДНЬОЕВРОПЕЙСЬКІ політики, які зустрічалися минулого тижня з державним секретарем ЗСА Джеймсом Бейкером, між ними найбільше міністер закордонних справ Данії, настоювали, щоб Бейкер якнайскорше заініціював скликання міжнародної конференції для полагодження справ на Близькому Сході, включно з визначенням території для палестинців. Бейкер виступаючи на численних пресових конференціях підкреслював, що ситуація там, а головно конфлікт між арабами й ізраїльцями на окупованих землях, тобто на західньому березі ріки Йордан і в смузі Ґази, не дають великих надій на успішність міжнародної конференції. Данський міністер Ганс ван Ден Брак найбільше настоював на скликанні конференції, бо на його думку, вичікування коли Ізраїль буде готовий до розмов, нічого не дасть. Данія, Греція, Франція і Еспанія вислали на Бльзький Схід своїх урядових спостеріґачів, які вказують радше на погіршення ситуації, або підготову арабського світу до війни з Ізраїлем. Щоб цього оминути треба виходити з іншою альтернативою, а форма вичікування неприємлива для Европи. Крім того европейські країни підтримують ідею створення вільної Палестини і в цьому напрямі будуть далі працювати.

НЕ ЗВАЖАЮЧИ НА МИРОВІ переговори між п'ятьма центральноамериканськими державами і домовлености про ліквідацію баз повстанців контрас та відбуття вільних виборів в Нікараґуа, марксистські повстанці в Ель Сальвадорі застрелили 12 урядових вояків, заатакували шість військових пунктів і поранили 14 військовиків. Напад комуністичних банд був першим після 24-го січня ц.р., коли вони пробували влаштувати неуспішну засідку на більшу військову одиницю. Добре озброєне сальвадорське військо набуло вже чимало досвіду у боротьбі з комуністичними партизанами, допомогу яким дають не тільки Куба і Нікараґуа, але також московські імперіялісти безпосередньо.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

95 літ на службі народові

Сьогодні сповняється Українському Народному Союзові 95 літ. Ініціятиву до створення цієї нашої найбільшої і найславетнішої установи дала „Свобода" за її першого редактора, о. Григорія Грушки, але згодом УНСоюз перебрав „Свободу", як свій пресовий орган, який став і по нинішній день є репрезентаційним часописом українців у діяспорі. УНСоюз названо „Батьком-Союзом" і „Українською заморською твердинею". Обидві назви не пусті, а сутні. Був час аж до приїзду до Америки другої хвилі іміґрації після Першої світової війни, що УНСоюз займався буквально всіма ділянками життя українського суспільства, включно з влаштуванням аматорських театральних вистав і концертів поруч із грошовими дотаціями на фінансування української делеґації на Мирову конференцію в Парижі.

Коли з напливом великої хвилі нових іміґрантів після Другої світової війни постала тут ціла мережа різних установ і організацій, то, очевидно, багато ділянок, якими займався УНСоюз, відпали, як ось, наприклад, ділянка наукових видань і дослідів. Але УНСоюз підтримує їх дотаціями та таки залишився „Батьком" української громади в Америці і він залишився „Заморською твердинею", а без підтримки від „Свободи" не вдалась би жадна акція чи імпреза. Коли дивитися вперед — як виглядатиме ця українська громада в ЗСА за 50 чи навіть 25 років? Вона скорчиться, бо процес природної асиміляції можна зупиняти, але не можна його зліквідувати. Залишиться напевне Церква і залишиться Український Народний Союз, сам чи у злуці з іншими союзами, бо саме життя і нова дійсність продиктує нашим установам і організаціям лучитися, — комасувати резервуар активних людей і фондів.

Передбачаючи розвиток подій в майбутньому покійний д-р Лука Мишуга, індивідуальність високої кляси, створив теорію двох батьківщин — батьківщини батьків і батьківщини дітей та внуків. Найкращі теорії втрачають свою вартість, коли їх заперечує життя. Коли наростає у чужомовній країні нове покоління, коли родяться, вінчаються і засновують власні родини діти прибулих з рідного краю батьків, то ті діти й онуки дивились би здивованими очима на своїх батьків, коли б батьки казали, що ця країна — це чужина, коли людина вродилася на тій „чужині", знайшла своїх найближчих друзів, вчилася в чужомовній школі (мережа українських приватних шкіл все ще мінімальна) — як можна переконати тих дітей і внуків, що їхньою батьківщиною є тільки ген далека країна, якої вони не бачили?! Теорія двох батьківщин спасає українську громаду, вона є запорукою її існування — в інших формах і видах, але у стані живого існування, а не відходу в забуття.

Засновники Українського Народного Союзу відчули і зрозуміли мудрість теорії двох батьківщин — ще перед тим, як її зформулював д-р Лука Мишуга. Бо ось перша конвенція УНСоюзу відбулася 22-го лютого 1894 року в день народин Вашінґтона. А патроном УНСоюзу став Тарас Шевченко, а не Іван Франко, дармащо величезну більшість прибулих сюди іміґрантів становили галичани. Це було визначення „Другої батьківщини" і маніфестація соборности. Життя сильніше від найкращих викуваних людьми фраз. Членська виказка УНСоюзу є свідоцтвом українства. Уявім собі, що не було би Українського Народного Союзу. Як тоді виглядало б життя українців в Америці, як виглядала би українська національна група в Америці? Коли ми — поруч із нахилом до поділів, а не до єднання, таки зберегли ідеал української державности і коли ми зберегли почуття спільности з територіяльно далеким, але духово близьким народом на землях від Попраду по Дін — то в цьому величезна частина заслуги цієї нашої заморської твердині. „Часи міняються і ми зміняємося з ними" — казали старинні римляни. Колись, бувало, плекано думку, щоб сепаруватися від американського світу, бо це запорука збереження української тотожности. Сьогодні знаємо, що така теорія фальшива, що треба не ізолюватися, а включатися в американське життя, здобувати в загальноамериканській громаді високі пости, ширити серед незрячих людей українську правду — це завдання кожного і кожної з нас. А це сповняв і сповняє УНСоюз на протязі 95-ох років.

Ольга Кузьмович

ТРАДИЦІЯ РІВНОПРАВНОСТИ

Рівноправність в українському народі має глибокі коріння і її приклади в історії дуже наявні. Вона, звичайно, випливала не так із феміністичних спонук, як радше із національного і суспільного вироблення української жінки, яка уважала самозрозумілим, що у боротьбі українського народу за незалежність і права людини — вона буде стояти поруч мужчини, де б цього не вимагала справа і потреба.

Тому не диво, що цю рівноправність дуже скоро порушено в такій важливій у житті українців в Америці установі, як Український Народний Союз. Читаємо в історії УНС, що вже в першому році його існування, значить перед 95-ти роками, серед членів було п'ять жінок, а в наступних двох роках в ряди членів УНС вступило ще вісім жінок. При тому не можна забувати, що наша заробіткова іміграція складалася спершу на 80 відсотків із чоловіків, які їхали до ЗСА, щоб заробити важкою працею на копальнях гроші й пересилати їх своїм родинам на батьківщину. Щойно згодом приїздили тут їхні жінки, а то і молоді дівчата, щоб також стануги до важкої праці. А все ж уже у 1897 році засновано при УНС перше Сестрицтво св. Ольги в Джерзі Ситі, а в 1905 році відбулося в Ню Йорку перше українське жіноче віче.

Усе це завдячує українське жіноцтво в першу чергу УНСоюзі, який відразу признав йому рівні права, поставився до української іміґрантки з найбільшою увагою та рятував у потребі її і її дітей. Велику ролю відограла у тому „Свобода", яка постійно пропаґувала на своїх сторінках важливість рівного становища жінки з чоловіком, пишучи вже у 1897 році, що „багато злого з нашого суспільного життя усунемо, якщо жінка осягне цілковиту рівність і свободу".

Завершенням цієї ідеї у перших десятиріччях існування УНС можна уважати 10-ту конвенцію УНС в 1908 році, коли 121 її делеґатів одноголосно рішили ввести в Головному Уряді пост заступниці головного предсідника і таку постанову увести у статуті УНСоюзу. Цією першою заступницею обрано Марію Черемшак і її першим виявом діяльности була знаменна на ці часи спеціяльна відозва до українського жіноцтва, яка, розуміється, була поміщена на сторінках „Свободи" — органу УНСоюзу. Її слова на закінчення відозви „Пам'ятайте, що на нас упаде проклін наступних поколінь, якщоб наша байдужність спричинила упадок американської України!" Які актуальні ці слова заступниці головного предсідника УНС сьогодні після вісімдесяти років!

Від цієї пропам'ятної десятої конвенції — рівноправність жінок в УНС була вже самозрозумілою, яку члени УНС приймали без дискусії. Цю рівноправність лише поширено в 1917 році, вибираючи крім заступниці головного пресідника також дві жінки-радні в Головному Уряді, а право на принайменше ті два місця застережено вже у статті УНС, конкретно у 25-му параграфі т. 14.

З подивом і признанням стверджуємо цей факт. Та ж американська велика спільнота куди пізніше, бо у 1920 році признала жінкам рівне право на голосування! Як далеко, отже стоять американські жінки позаду скромних бідних заробіткових іміґранток з українських земель, які приїхали до ЗСА з порожніми руками, щоб розпочинати нове життя, важко працювати, а при тому виховувати дітей і бути стрижнем української родини.

Добре, що маємо можливість, відзначуючи 95-річчя Українського Народного Союзу, порушити цю тему та поставити сьогодні, у 1989 році перед вічі призабуті, часом, факти. Та ж це, що ми сьогодні приймаємо, як належне жінкам право, має свою добре вироблену та закріплену традицію, з якої, часом, саме тепер, коли т. зв. жіноче освободження пішло дуже далеко — ми не витягаємо відповідних висновків, та не застановляємося, як до цього дійшло.

Від 1908 року в Головному Уряді маємо не лише заступницю головного предсідника і принайменше дві головні радні, але від 1974 року відповідальний і чи не найважливіший пост головного касира займає жінка — Уляна Дячук. Серед почесних членів головного Уряду нині є аж п'ять жінок — це ті, що раніше сповняли обов'язки заступниці головного предсідника і головних радних. Але ще більше на рівноправність в УНСоюзі вказує кількість тут затруднених працівників — чоловіків чи жінок.

Між службовцями Головного Уряду нараховується тепер 18 жінок, а лише вісім чоловіків, адміністрація видавництва має шість жінок, а одного чоловіка, а редакція „Свобода" сім жінок у відношенні до трьох чоловіків. Всеціло в жіночих руках і то молодих жінок находиться редакція „Українського Тижневика.".

Усі ті числа мусять переконати кожного читача, що жінки ніяк не стоять позаду чоловіків у системі Українського Народного Союзу.

Значить, мусимо повторити за покійним редактором і великим ентузіястом Українського Народного Союзу д-р Лукою Мишугою: „піонірська праця „Свободи" і УНСоюзу над виеманципуванням української жінки в Америці принесла гарні плоди..." Їх збирають тепер ті жінки, які бачимо на усіх відтинках праці УНС, та його членства, де на 72,000 жінки становлять біля 45 відсотків.

Надіємося, що в 95-річчя своєї установи всі вони згадають „не злим тихим словом" тих піонерів УНС і редакції „Свободи", яким завдячують своє рівне місце на кожному щаблі союзової організаційної побудови.

Христина Ференцевич

ДОБРОДУШНИЙ „БАТЬКО"

У середу, 22-го лютого ц. р., минає 95 років від заснування Українського Народного Союзу у Шамокині, Па. Коли переглядаємо українсько-американську пресу, то бачимо, що протягом цих 95 років Український Народний Союз завжди стояв на послугах громади і для громади. Для прикладу можна наводити багато різного роду моральних і матеріяльних спонук для індивідуальних чи групових починів, або задумів нашої громади. В кожній ділянці життя української громади в Америці Український Народний Союз брав активну участь, починаючи від спонзорування перших недільних шкіл для дітвори українських вуглекопів до втримування сьогодні Інформаційного Бюра у Вашінгтоні. Вже протягом дев'ять і пів десятиріч Український Народний Союз обстоює перед українським світом інтереси української громади в ЗСА і Канаді, а в багатьох випадках й добре ім'я українського народу.

Коли говоримо про оборону доброго імени українського народу, то мимоволі приходять на думку різного роду почини з ініціятиви УНСоюзу, видання перших публікацій англійською мовою про Україну, курси з україністики в Колюмбійському університеті, допомога політичним іміґрантам та акціям напередодні Другої світової війни, післявоєнна допомога для переселенців у Німеччині та під час переїзду до країн нового поселення, оборона вояків І-ої Дивізії УНА, організування одного репрезентативного тіла української громади в ЗСА, побудова пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашінгтоні, видання енциклопедії українознавства, допомога українським дисидентам та багато, багато іншого. Не дарма ж прозвав його народ „Батьком-Союзом", бо як добрий батько завжди УНСоюз відчував свій обов'язок боронити, допомагати та піклуватися „своїми", тобто громадою.

Як не соромно, але треба, признатися у 95-ліття доброго „Батька" до цього, що ця ж таки „своя" громада повелася, як невдячні дітлахи, які вміють безнастанно для себе вимагати, водночас не дають найменшого признання чи подяки, а навпаки ставлять нові вимоги та претенсії. Цей факт можна підтвердити хоча б й тим, коли на протязі років завважуємо, як достойні, менше достойні та звичайні провідники наших громад у діяспорі прямують за допомогою для здійснення своїх задумів до цього ж таки завжди вирозумілого „Батька". В той чи інший спосіб їхні заходи увінчуються більшими, або меншими успіхами, але завжди за ними є оте „своє" запліччя.

Невже ж наша громада не здає собі справи з того, що установа така, як Український Народний Союз для свого дальшого розвитку та росту потребує також мати стійку, доброзичливу та постійну підтримку і саме таку має йому дати ніхто інший, як українська громада, що, користаючи з існування цієї установи, та її видань, через довгих 95 років, повинна здати собі з того справу. Бо ж, як не кажуть, але дивними є вимоги тих організацій та поодиноких громадян, які не є ні членами УНСоюзу, ані не роблять жадних зусиль в тому напрямку, щоб члени їхніх організацій ставали й членами УНСоюзу, але вимагають, щоб УНС був постійним їхнім добродієм. Якою гострою критикою накидаються саме ці, що не є членами УНСоюзу на те, чи інше рішення цієї установи, забуваючи про те, що коли б вони були його членами мали б голос в рішеннях.

А постійні вимоги до видань УНСоюзу „Свободи" і „Українського Тижневика" саме якраз від тих, що їх не передплачують, тільки на свій сором позичають в сусіда, або і зовсім не читають лише переповідають з своїми коментарями почуте. Ех, яка ж коротка пам'ять, чи просто лінивство, чи апатія додумати діло до кінця? Та ж і тут Український Народний Союз є тим постійним громадським добродієм, бо, видаючи „Свободу" і „Український Тижневик", за дуже низькою оплатою дає їм в руки не тільки рідне слово, але й рідні вістки, які близькі громаді, бож в них говориться про успіхи та невдачі не тільки громади, але й української діяспори та України.

Може б на цьому місці добре було парафразувати всім відомі слова колишнього американського президента Джана Кеннеді та на закінчення наших міркувань запропонувати українській громаді застановитися над тим, „що може громада і кожний зокрема, зробити для Українського Народного Союзу, а не, як досі, що Український Народний Союз може зробити для нас"?

Микола Мурашко

БУДУВАЛИ: РОЗУМОМ, СЕРЦЕМ І ДОСВІДОМ

(Ця стаття колишнього головного предсідника УНСоюзу була надрукована в „Ювілейному Альманаху" УНСоюзу з 1944 р. Передруковуємо її без будь-яких змін. — Ред.).

Витаємо отсе Український Народний Союз, найстаршу і найбільшу українську народню установу в Америці, з його Золотим Ювилеєм. Тішимось, що він за 50 років так гарно розвинувся і зріс у таку поважну силу. Але чи не добре було б подумати, як це сталось, що основателі й члени УНСоюзу, головно селянські сини, що приїхали з старого краю, що не звикли до орґанізаційного життя, ставши в Америці робітниками, взялися за таке чуже їм діло та довели його до гарного успіху?

Багато можнаб про це писати, що й впливало в Америці на душу, характер та розум наших людей, та які в них повставали через ті зміни. Та тут хочу піднести головно те, що саме заважувало, що ті наші люди, що ніколи в краю в орґанізаціях не були й їх не творили, а тут взялися за це діло.

В першу чергу треба це завдячити американській свободі, себто тому, що люди могли тут братись свобідно за всяку організаційну чи культурну працю, а не так, як в старому краю, де вже сама влада клала цьому колоди. Тут можна було вести свобідно між народом аґітацію, закладати різні організації.

А друге те, що перші наші піоніри кріпко вірили в свій нарід. Вірили в його розум і добре серце. Вірили, що, його можна переконати належати і до такої запомогової організації, про яку він ніколи в краю і не чув. Вони були певні, що й під тим оглядом „зробимо один дальший крок вперед", якщо тільки „кинене на народню рілю зерно, не зістане придушене терням незгоди, зависти і байдужности". Бо цього одного боялись наші піоніри, коли взивали тому 50 років до обєднання поодиноких дрібних братств в одну спільну запомогову орґанізацію! З усім іншим то вже давали собі раду перші головні й відділові урядники У. Н. Союзу, коли накликали наших робітників ставати в ряди організації й таким робом „вчитися, як у світі жити, як дбати про гідність вільної людини, та як орґанізаційною працею поставити себе в ряди свідомих і культурних людей". А далі, як ставати людьми активними, жертвенними, карними та національно свідомими в такому розумінню, щоб уміти ставити загальне добро вище особистого. Вони добре знали, що тліє в душі нашого чоловіка. І „цю іскру любови до свого рідного і питомого, яка тліє у серцях нашого робучого люду", вони використовували для створення народньої сили, а в першій мірі для створення і закріплення такої орґанізації, що поліпшає їхню власну долю, що ратує їх на випадок нещасливого випадку.

Ось такою орґанізацією був — У. Н. Союз.

Головні й відділові урядники та все свідоме членство У. Н. Союзу скоро усвідомили собі ту правду, що „що придбаємо для У. Н. Союзу, то придбаємо не чужим, але самим собі". Ця правда заставляла їх щораз завзятіше працювати, бож то „своє" і „рідне". Вона заставляла їх ось ту працю щораз сильніше шанувати, щораз більше нею дорожити. І щораз завзятіше її обороняти перед наступами різних ворогів.

І не тільки те. Та сама правда заставляли їх думати, як свою рідну орґанізацію поліпшити, щоби вона була солідно ведена під фінансово-асекураційним оглядом. А тим самим заставляла вчитись і пригадатись таким американським асекураційним установам, що вводили щораз модерніші системи життєвого обезпечення.

Знаємо, що це все не приходило легко, що треба було великої праці головних і відділових урядників та свідомих членів, щоби перевести в У. Н. Союзі ті різні реформи, які наказували переводити практичний розум і чесність орґанізації супроти свого членства. Але скільки то було через це боротьби, скільки незгоди, викликаної демаґогами і несвідомістю, скільки втрат у членстві, заки розум взяв верх, а досвід доказав, що все те було роблене для — нашого власного добра, для добра членства, а з ним і для У. Н. Союзу.

Зачали ми в орґанізації від „вгадування", а скінчили по довгих роках досвіду і статутових перемін на наймодернішій асекураційній системі, опертій на науці, на статистичних обрахунках. Багато з тих, що бунтувались проти таких поступових змін і покидали орґанізацію, до неї згодом повернулись. А нині нема й одного, щоби не признав, що У. Н. Союз виконував таким робом велику роботу, промощуючи своїм гірким досвідом шлях до поступу, навчаючи наших людей не слухати тих, що лестивими словами обіцюють грушки на вербі. А як прийшла економічна кріза й велике безробіття, тоді всі пізнали, яким добродійством було те, що У. Н. Союз завчасу поробив такі реформи, що рахувались з ось такими крізами, як і з тим, щоб в часі таких кріз задержувати членство при орґанізації. Та господарська засада, якої У. Н. Союз придержувався при реформах, була наша рідна: Добре робить ґазда, коли старе зерно новим присипує. І та засада вийшла усім нам на добро!

Про розвій У. Н. Союзу не можна сказати, що Союз „літав вільними крилами". Він зростав завжди серед великих труднощів. Тільки що упродовж півстоліття головні та відділові урядники та активні члени завжди вміли ті великі труднощі поборювати. А вміли їх поборювати тому, що постійно вчилися з минулого досвіду, як треба поступати, щоб їхня орґанізація зросла в членстві та майні. Знов Союз, стаючи щораз могутнішим, вмів і щораз вірніше служити своєму членству і через те щораз більше притягати до себе нових членів, що й є його найбільшим завданням.

Памятаймо, що У. Н. Союз є щойно в зарані свого життя. Його дотеперішні досягнення в порівнанню з майбутніми — незначні. Тому далі працюймо всі ще завзятіше, маючи перед очима ось те велике і світле майбутнє У. Н. Союзу.

Що більше, минулих пятьдесять років навчили нас, що ми спосібні перемагати і найбільші труднощі — власними силами і власним розумом.

Усю ту науку, як і наш великий досвід, передаємо отсе в спадку молодому поколінню. І хоч йому прийдеться перемагати ще й інші труднощі як ті, що ми їх мали, то з підготовкою, якої набирає в американських школах і в американському життю, та з додатком досвіду, перебраного від старшого покоління — зможе воно цілком певно підносити У. Н. Союз — і ціле наше життя — все вгору і вгору, якщо тільки матиме ту любов до „свого", що її мало старе покоління.

Раїса Руденко

УНСоюзові 95 років

Хто з еміґрантів не знає, як почувається людина, закинута лихоліттям в далекі краї з незнайомою мовою, чужими звичаями, без будь-яких засобів до існування, без даху над головою? Про це можуть розповісти представники всіх народів світу. Зазнали гірких поневірянь і українці, особливо ті, що становили перші два великі потоки еміґрації. Та й третьої також. А що були вони представниками надзвичайно працьовитого і чесного народу, то зуміли подолати всі труднощі, досягти пошани і твердого, надійного ґрунту. Ставши на ноги, почали думати, як зберегти самобутність нашого народу, розсіяного по чужих землях, як допомогти братам своїм у скрутних ситуаціях. І тоді малі групи українців, об'єднавшись, створили велику громадську спілку.

Так 95 років тому виник Український Народний Союз — перша організація діяспори, яка, керуючись національною ідеєю, поступово стала твердинею всіх українців на чужині й водночас місточком до рідного краю. Та навіть його перші організатори не могли уявити, які гарні плоди принесе їхнє починання. Адже сьогодні, маючи 62 мільйони майна, Український Народний Союз надійно дбає про забезпечення майбутнього своїх членів, надає фінансову допомогу багатьом людям, різним організаціям, дає дотації на стипендії й видання. Дбаючи про своїх членів, про школярів і студентів, УНС активно допомагає новоприбулим братам, що вирвалися з країн комуністичного блоку, звільненим із совєтських тюрем українським правозахисникам і тим патріотам, що борються в Україні за свободу рідного краю.

Своєю всебічною культурно-освітньою працею Український Народний Союз заслужив на довір'я й пошану серед своїх громадян у різних країнах. І якщо ще не всі українці стали його членами, то це лише через непоінформованість, бо нові грамоти забезпечення УНС є настільки вигідні й конкурентоздатні, що цілком задовольнили б навіть тих, хто дбає про найліпше забезпечення. Годі перелічити всі ті добродійні заходи, завдяки яким УНС назавжди залишиться в історії України.

Протягом багатьох років діяльність Українського Народного Союзу була спрямована на підвищення авторитету нашого народу і тепер УНС гідно репрезентує Україну перед світовою громадськістю. УНС брав активну участь у відкритті пам'ятника Т. Г. Шевченка у Вашінгтоні. Ця важлива подія стала справжнім народним святом, на яке прибуло понад 100,000 українців. Завдячує багато Українському Народному Союзові також Перший Світовий Конгрес Вільних Українців.

УНС — це національна організація, що завжди готова допомогти кожному українському патріотові чи знедоленому землякові, який цього потребує. Однак вона не залишає в біді також і представників інших народів, котрих бува спіткає якесь лихо. От і недавно, керуючись християнським співчуттям і милосердям, УНС видав 10,000 дол. на допомогу жертвам землетрусу у Вірменії. Та найщедріше фінансує УНС, звичайно, різні українські цілі як, наприклад, видання двотомної Енциклопедії Українознавства англійською мовою — 325.00 дол., книги про Великий голод в Україні — 72,000 дол., наукові матеріяли про Тисячоліття Хрищення України — 700,000 дол., а ще видавництво, Союзівка і багато інших українських починань, яких не обминає своєю увагою УНС, що став тепер величезною організацією, в якій пульсує душа нашого народу, засвідчуючи, що розіпнутий понад 300 років український народ лишається невмирущим і щедрість його душі невичерпна, як море.

Не даремно ж писав наш великий Тарас:

Не вмирає душа наша,
Не вмирає воля.

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТИ УНС

Ще один ювілей

Український Народний Союз був заснований 22-го лютого 1894 року в містечку Шамокіні, Па. Членство організації нараховувало 439 осіб, а майно 220. дол. Шляхетною ціллю УНСоюзу було стати першим опікуном українців в Америці.

Сьогодні членство нараховує 70,000, а майно понад 60 міл. дол. Нашій організації, яка від 1901 року включила у свої ряди українців у Канаді, помагає українцям по цілім світі і навіть простягає помічну руку людям інших національностей і загалом усім, хто у потребі; Тобі, Батьку-Союзе, бажаємо многих літ!

Український Народний Союз завжди підтримував родину. Родинне членство завжди було основою УН-Союзу. Сама ідея забезпечення у братській установі — це підкреслення концепцій родини, як основи націй. забезпечення нашої майбутности.

Під час цього ювілейного місяця УНСоюз хоче вшанувати родини, які є відсотковими членами союзової родини. Іншими словами, коли ціла родина, чи це подружжя, чи один з батьків і діти, чи батьки і діти, які є членами УНСоюзу із вирівняними вкладками до кінця січня 1989 року, УН-Союз має намір вшанувати вас згадуванням імени і прізвищ, голови вашої родини і уділюючи вам почесну грамоту. Почесні грамоти будуть розіслані до окружних комітетів для роздачі. В такий спосіб УНСоюз хоче висловити вдячність і признання тим родинам, які є всеціло союзовцями.

Андрій Воробець,
координатор братської діяльности

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 29. ЛЮТИЙ 1989 р.

Активізуємо збирання коштів на новий будинок Музею

В минулому 1988 році ми не наголошували збирання фондів на новий будинок Музею, бо це був рік відзначення 1000-тиліття християнства на Україні-Русі і українська діяспора концентрувалася на збиранні коштів на ювілейні святкування.

Ми вклали свою долю в ці свякування виставкою „Дерев'яні храми України" і показом наших пересувних виставок: „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва" були часткою ювілейних святкувань у семи містах Америки й Канади, виставку „Українське народнє мистецтво", влаштовану у Мілвокі (Висконзін) на прохання ювілейного комітету цього міста, побачило понад 150 тисяч людей.

Тепер ми активізуємо збирання фондів на новий будинок Музею, бо певні, що УМ у великому приміщенні зробить незрівняно більше, ніж досі робить у малому, в якому безперервно йде інтенсивна праця. Музей стає дедалі відоміший серед музейників в Америці, Европі і на Україні. Наші виставки є по-мистецькому виконані, збираються і належно зберігаються скарби народнього мистецтва, надходять фотографії історичного значення, твори видатних українських мистців.

Недавно в „Ню Йорк Таймсі" з'явилася стаття про Еспанський музей у Ню Йорку, що існує від 1904 року, має дуже цінні колекції і бібліотеку з 250 тисяч книжок та манускриптів. Музей знають еспанознавці всього світу, в Мадріді — більше ніж у Ню Йорку.

Тим часом наш Музей знають у Ню Йорку більше ніж на Україні, але ми вже відомі і там. Дістаємо вігуки на каталоги наших виставок, які ми вислали до музеїв, бібліотек і журналів, надходять прохання надіслати їх більше, про Музей згадує українська совєтська преса. Буває в нашому Музеї чимало відвідувачів з України.

В деяких ділянках УМ може зробити те, чого на Україні не роблять: улаштовувати виставки про певні аспекти життя української діяспори, історичні виставки на теми, які на Україні замовчують, або останім часом ледьледь починають порушувати. Ми мали виставку українського самвидаву, виставки „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва" та „Історія української іміграції в Америці".

Величезною є роля УМ у центрі культури й мистецтва світового значення — в Ню Йорку. УМ має стати репрезентативним музеєм української культури в її різних проявах та української історії. Такий музей був би подивугідним досягненням української громади у вільному світі, був би установою, гідною державного народу.

Також важливою є роля УМ в ознайомленні молодших поколінь української діяспори з їхньою культурною спадщиною. Від перших днів заснування УМ, метою членів управи і його приятелів було — придбати просторий будинок і ширше розгорнути працю.

З початком цього року ми активізували збирання грошей на новий будинок. Діє Комітет розбудови Музею, який складається з людей різного віку і професій, активних у різних середовищах. Уже розгортається робота в кількох стейтах. Працює комітет у Ню Джерзі, що його очолює інженер Володимир Воловодюк. Комітет у стейті Коннектікат очолив інженер Ігор Гайда. Формується комітет у Ню Йорку.

Ми певні, що відгукнуться українські громади всієї Америки, далі щиро допомагатимуть відділи Союзу Українок Америки, на користь Музею відбуватимуться концерти, товариські зустрічі, льотерії. Будуть надходити пожертви від українських організацій та окремих осіб, що розуміють значення існування в Ню Йорку величного Українського Музею.

Музей відзначив 1000-ліття християнства на Україні-Русі

Протягом історичного 1988 року в Музеї тривала виставка „Дерев'яні храми України — шедеври архітектури", куратор виставки і автор каталогу — Тит Геврик. Виданий українською і англійського мовами каталог був високо оцінений в українській діяспорі і на Україні, ми вислали його до музеїв, бібліотек і редакції журналів.

Своєю пересувною виставкою „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва", показано в Пармі (Огайо), Рочестері (Н. Й.), Піттерсбурзі (Пенна), Сакраменто (Каліф.), Лос-Анжелесі (Каліф.) і Монтреалі (Квебек), Музей допоміг святкуванню в українських громадах цих міст 1000-ліття християнства на Україні-Русі. Каталог цієї виставки Музей вислав до кількох установ на Україні і звідти надійшли позитивні відгуки.

Від літа 1988 року йде інтенсивна праця над виставкою „Релігійне мистецтво століть — скарби давнього українського мистецтва", яка відкриється 12 березня. Куратор виставки Стефанія Гнатенко привезла з України прозірки ікон, деякі з них великого формату. Глядачів чаруватимуть освітлені фотовітражі. Також будуть експоновані зразки українського церковного мистецтва і стародруків, позичені з таких установ: Ню Йоркська Публічна Бібліотека, Діоцезальний Музей у Стемфорді, Інститут Спадщини при діоцезії Української Візантійської Католицької Церкви у Пассейку, Свято-Володимирська Православна Теологічна Семінарія у Креcтвуді, Н. Й., також від родини Гординських, Едварда Касинця і подружжя Лукії та Теодосія Грициiвих. Каталог виставки, що його склала Стефанія Гнатенко, уже друкується.

Консультант в оформленні виставки Зенон Фещак. Рами та стояки підготував Володимир Папуга, який від дня заснування Музею робив основу всіх виставок.

Понад 150.000 людей відвідало виставку „Українське народнє мистецтво" у Публічному Музеї міста Мілвокі (Висконзін), яку УМ влаштував на прохання місцевої української громади, що урочисто відзначала 1000-ліття хрещення України-Руси. Виставка тривала від 21 травня до 18 вересня 1988 р.

Придбання нових експонатів

Музей час-від-часу має нагоду придбати експонати для своїх колекцій — етнографічної та образотворчого мистецтва. В своєму скромному бюджеті Музей майже не має на це коштів, але усвідомлюючи важливість зберігання нашої культурної спадщини, Музей недавно придбав за власні гроші жіноче народне убрання з села Чернятин, Покуття.

Музеєві потрібна допомога у купуванні цінних об'єктів для його колекцій та виставок. Закликаємо слати на цю мету пожертви. На етикетці коло кожного експоната, придбаного завдяки допомозі певного спонзора, буде зазначено — хто уможливив його придбання.

Скарби давнього українського мистецтва XVI-XVIII ст.

ВИСТАВКА ВІДКРИВАЄТЬСЯ 12 БЕРЕЗНЯ 1989 РОКУ

Архангел Михаїл.

Мелхіседек.

Дияконські двері іконостасу церкви св. Духа в Рогатині, 1650 р.

Вознесення (деталь).

В'їзд до Єрусалиму (деталь).

З празничного ряду іконостасу церкви св. Параскеви П'ятниці у Львові, кінець XVI — початок XVII ст.

Діяпозитиви ікон з іконостасів будуть експоновані на виставці

З книги записів відвідувачів Музею

„Це не передати словами, коли за тисячі кілометрів від рідної землі ти відшукав куточок України. Дякую всім за подвижницьку працю, за пам'ять, за любов!"

Надя Плющ з Тернополя.
7 листопада 88 р.

„Сердечно вдячна працівникам Музею за цей милий серцю кавальчик України. Так далеко від самої України ви могли створити чудовий світ наших дідів, батьків — цю неповторну красу, яка злилася в писанках і у ваших серцях. Низький Вам поклін".

м. Кейван Тамара,
м. Івано-Франківськ.
26 жовтня 88 р.

Щиросердечна подяка працівникам Музею за труд їх, працю щиру й дбайливість про Музей, про той куточок української культури на чужій землі, за те, що такий великий успіх від вашої праці для чужинців і рідних наших людей — українців, що тут живуть і можуть вдихнути ковток воздуху українства! Здоров'я Вам, успіхів у благороднім ділі.

Мельник Ірина. Львів.
18 листопада 1988 р.

Потрібно збудувати новий Музей.
Дякуємо!

(підпису й дати нема).

Пам'яті Йосипа Гірняка

17 січня помер у Ню Йорку на 94-му році життя Йосип Гірняк, один з найвизначніших українських акторів 20-го століття, провідний артист театру „Березіль", співробітник, друг і однодумець режисера-новатора Леся Курбаса. Наприкінці 1933 року Гірняка заарештували і він відбув ув'язнення у концтаборі на далекій півночі Росії. Вирвавшися в роки війни на Захід, Гірняк вважав за свій громадський обов'язок увічнити для історії факти з народження і розгрому модерного українського театру, також описати своє перебування в тюрмі і таборі примусові праці. Гірняк був автором виданої 1982 року в Ню Йорку книжки „Спомини" і численних статтей.

Йосип Гірняк, 1926 р.

Гірняк і його дружина, артистка Олімпія Добровольська, в минулому році передали Музеєві збірку фотографій, які ілюструють творчий шлях цих двох провідних артистів, також є у збірці родинні фотографії та знімки їх друзів і співробітників.

Також Гірняк передав Музеєві понад 50 магнетофонних записів його виступів і мистецького читання, деякі архівні матеріяли, зокрема листування.

До Музею надходять пожертви в пам'ять Гірняка.

Зустріч Гірняка з українськими літераторами зразу по переїзді Театра-Студії Гірняка-Добровольської з Австрії до Західньої Німеччини.

Зліва: Юрій Шевельов, Юрій Лавріненко, Йосип Гірняк, Григорій Костюк, Докія Гуменна; січень 1947 року.

Йосип Гірняк у ролі Мини Мазайла в одноіменній п'єсі Миколи Куліша, 1929 р.

Йосип Гірняк у ролі Чирви Козиря в п'єсі І. Микитенка „Диктатура", 1930 р.

Будівники Музею

Тривалий фонд д-ра Бориса і Марії Ржепецьких

Марія і Борис Ржепецькі

Марія Ржепецька, яка померла в травні 1987-го року, залишила 25 тисяч дол. зі свого спадку для створення тривалого фонду для УМ. Тільки відсотки з цього фонду йдуть на поточну працю Мозею. Св. пам'яті Марія була меценаткою Музею від 1983-го року, а тепер вона і її покійний чоловік стали фундаторами. Це — найвища категорія жертводавців, їхні прізвища будуть викарбувані на стіні запроєктованого будинку, а в „архіві жертводавців", створеному в Музеї, зберігатимуться інформації про їхнє життя та діяльність. Майбутні історики українського культурного життя в Америці повинні знати, хто його рухав, зокрема хто розумів важливість існування такої інституції, як Український Музей у Ню Йорку і допомагав розбудовувати його.

Д-р Борис Ржепецький (1895 — 1976) був видатним громадським і політичним діячем в добу Визвольних Змагань. Родом з Волині, в 1917-му році він був заступником губерніяльного комісара Волині. В 1918-му році заснував і редагував газету „Селянська Думка" в Бердичеві. В жовтні 1919-го р. був членом дипломатичної місії УНР, очоленої Андрієм Лівицьким, у Варшаві. Після ризького договору залишився у Варшаві й працював економістом. Був співробітником одного фахового журналу. Від 1950-го року жив у ЗСА, багато років був головою Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку.

Марія Боднар—Ржепецька народилася 28 серпня 1906 року. Її батьки — проф. Іван Боднар і Текля з Бурачинських-Єрми. Університетську освіту здобула у Львові із ступенем магістра філософії. Змолоду належала до Пласту. Була учителькою історії в гімназії Рідної Школи в Чорткові, а по зайняттю Галичини совєтами була учителькою середньої школи в Тернополі. Від 1944 на еміграції в Німеччині. В 1949 році виїхала до Австралії, де відразу стала активним членом Союзу Українок і була секретаркою Управи. В 1956 році одружилася з д-ром Борисом Ржепецьким і переїхала до ЗСА. Тут відразу включилася в діяльність Союзу Українок Америки. Була головою 64-го відділу СУА протягом трьох років і референткою народнього мистецтва в Головній Управі. Пізніше посідала різні пости в Окружній Управі та своєму відділі СУА.

Як тільки засновано Український Музей, вона стала його активним членом, зокрема допомагала оцінювати об'єкти народнього мистецтва — чи варто їх брати як подарунки, або купувати для музейної колекції. Вона була одною з перших добровільців Музею: чергувала під час вікендів і допомагала у листуванні українською мовою. Св. пам. Марія була віддана громадській праці. Праця для добра української громади була для неї самозрозумілим обов'язком і за виконання його вона не очікувала жодних похвал чи відзначень.

Традиції громадської праці бл. пам. Марія Ржепецька винесла з дому. Її батько проф. І. Боднар, за професією гімназійний учитель матемитики, почав свою учительську кар'єру в Перемишлі, потім був переведений до Тернополя, де став викладачем математики в Українській Державній Гімназії. Він був завжди активним у громадськім житті української громади міста Тернополя. По закриттю в 1930 році Української Державної Гімназії, він передчасно вийшов на пенсію і цілковито присвятився праці для громади. Два роки був директором гімназії Рідної Школи в Тернополі, був головою Захоронки СС. Служебниць і членом Суспільної Опіки м. Тернополя. Співпрацював у розбудові економічного життя міста: був активним членом „Народної Торговлі", членом дирекції кооперативи „Будучність", ініціятором заснування фабрики папірців „Калина" і довголітнім директором Українського Банку.

Подружжя д-ра і Марії Ржепецьких заслуговує на те, щоб пам'ять про них була збережена в українській громаді, якій вони все життя служили. Фонд їхнього імени буде одним з тривалих пам'ятників ім.

МУЗЕЄВІ ПОТРІБНО БІЛЬШЕ СПІВРОБІТНИКІВ-ДОБРОВІЛЬЦІВ!

Українська мова в Музеї

Ми з радістю довідалися, що СКВУ проголосив 1989 рік — роком української мови.

Від самого початку своєї діяльности Музей плекав українську мову. Каталоги виходили, або двомовні (українською і англійською мовами), або окремі видання однією з цих мов. Пояснення до виставок були і є двомовними, такими є річні звіти Музею, „Новини з УМ" та інші матеріяли, що розсилаються членам Музею.

Від минулого року україномовні видання Музею набули особливого значення, бо їх читають на Україні. Україномовні пояснення до виставок і наговорені на стрічки інформації, що супроводять показ прозірок під час деяких виставок, потрібні українським туристам з країн Південної Америки та Европи, звичайно, і туристам з України.

Музей дбає, щоб українська мова його публікацій була на належному рівні, притягаючи до праці кваліфікованих перекладачів та редакторів.

Передріздвяна зустріч

Жіночий ансамбль „Мрії" хору „Думка" (Ню Йорк) виступає на Різдвяній зустрічі УМ.

Понад 150 людей зібралося 10 грудня 1988 року у великій залі Українського Народнього Дому у Ню Йорку на передріздвяну зустріч. Представники управи Музею висловили подяку членам, прихильникам і добровольцям Музею за їх підтримку Музею фінансами, працею, дарунками експонатів.

Іванна Рожанковська, заступниця голови Управи УМ, говорила про досягнення і завдання Музею, конечність спорудження для нього модерного просторого будинку.

Виступав жіночий ансамбль „Мрія" хору „Думка" під керівництвом Михайла Лева, який акомпаніював співу.

Відбулася розгра льотерії, квитки на яку розкупили члени і приятелі Музею з усієї Америки. Виграші припали таким особам: туристична подорож вартістю 1000 дол (подарунок агенства Кобаснюків) — А. і Р. Воробкевичам, Воррен, Міч. 500 дол. готівкою — Б. Гір, (Міч.), норковий жакет — О. Гаєцькій (Ню Йорк), кольоровий телевізор — Р. Ференцевичеві, (Арлінгтон — Вірдж.), касетковий відеозаписувач — І. Галапасові (Ню Йорк), срібно-бірюзова прикраса на шию — В. Сохановi (Джерзі Сіті).

Під час зустрічі Музей дістав цінний подарунок для своєї етнографічної колекції: 18-ий і 70-ий відділи СУА у Пассейку (Н. Дж.) подарували Музеєві два дитячі гуцульські одяги.

МУЗЕЙНА КРАМНИЧКА

В крамничці Українського Музею можна купити різноманітні вироби народного мистецтва, зроблені в Америці і в Україні. Також є в продажу репродукції експонатів з колекцій Музею, гравюри, листівки і плякати.

Адреса Музею: 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003.
Tel. (212) 228-0110
Музей відкритий від середи до неділі включно від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
Редагували члени Комісії Преси і Видавництва УМ
Любов Дражевська, Марія Савчак

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1988 р.

РОЗВ'ЯЗАНО ВІДДІЛ 61

Відділ число **61 Висконсин Делс, Висконсин**, розв'язано з днем 31-го грудня 1988-го року, і всім членам видано перехідні листи до **Відділу число 399 УАСТ „Леви" в Чікаго, Ілл.**

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
3 Санко Надія
15 Дейчаківський Данило
26 Стецко Михайло
42 Гелен Григорій
43 Дудайр Лариса, Таня; **Сипняк Христина**
102 Троч Павло мол.
105 Звіл Ганууся
107 Тот Михайло, Олександер
115 Торенеі Михайло
127 Ганущак Лариса
146 Блис Христина; Онишків Наталка, Петро мол., Флис Олександер
147 Гуцайлюк Стефанія
155 Лавренс Анна
175 Томсон Марко
180 Орем Марко
182 Палюх Оксана
213 Албізаті Микола
231 Зйолковський Сусанна М.
259 Цвялака Абігейл
267 Сидоряк Дарія, Лариса
271 Гюлд Антоній; Мючі Давид
285 Макашів Андрій
287 Линовий Ірена
292 Ващук Іван, Павло
293 Коваленко Олександра; Моріс Дженіфер
307 Бубнич Катерина
321 Чук Данило
337 Садовник Лаврін
345 Пасічник Кейра 2
346 Василюк Андрій, Данило; Зига Леся
348 Юрлина Емілія
360 Депутат Адріян
361 Літепло Лариса
364 Вуудс Раян, Стася
372 Когут Дана
379 Фафендик Марко, Тарас
399 Мулик Христина
423 Янчишин Лана
432 Катрель Петра А.С.В.
444 Поліщук Алісія, Каріса, Марко
452 Лінвіль Берт; Піп Андрій
458 Мороз Олександер
472 Білик Андрій; Кордуба Тирса
486 Мазурик Петро

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
25 Чортик Роман
102 Баєр Діяна 2
136 Стрільчук Андрій
161 Пташник Томас
171 Козак Михайло
175 Калинецький Джеймс
226 Масляк Маріян
259 Суліван Марко
271 Мовчан Степан
281 Матевс Іван
367 Тарафа Анна, 2, Юрій 2
368 Чировський Тамара
492 Генза Дарія; Йогобовська Таня

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
204 Котас Магдалина П.І.
399 Кузик Роман; Скібицький Уляна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
134 Клюфас Наталка
178 Бусяк Олексій
372 Чіш Елейн
368 Ковальчук Юрій

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
43 Нагель Аніта 2, Михайло
46 Бортничак Давид
88 Нердагл Андрій
106 Василишин Маргарет; Свансон Юрій
107 Тот Михайло
123 Драка Андрій
231 Палайя Гейтер
361 Літепло Лариса
364 Головчак Андрій; Іваник Василь
403 Свириденко Надя

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
61 Кузик Роман; Скібіцький Уляна
88 Котас Магдалена
204 Цимбала Вілл

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
5 Мацюк Христина
399 Кузик Роман

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ

Відд.:
10 Паперетті Лідія
25 Хортик Роман
76 Датціківський Марко
161 Пташник Томас
171 Козак Михайло
175 Каленецький Джеймс
177 Карієр Петро; Кронін Карі
216 Луцин Христофор; Михайлюк Оксана 2
230 Козьоринський Григорій, Томас
231 Кізюк Ліза, Степан
236 Гасцький Аверіль, Йосип
271 Мовчан Степан
281 Матевс Іван мол.
385 Давидович Адріян
402 Стасів Ярослав
445 Вах Іван В.Г. 2., Надія
505 Марчінко Андрея, Джансон

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Макарчук Юрій
14 Отрок Христофор
16 Дарнобід Дженіфер
25 Горняткевич Лада
42 Нечипір Данило
83 Шавалюк Маріянна
101 Ділей Дарія
102 Василина Ліна
114 Суптела Павло
131 Зайтун Денися
153 Копанайко Василь
163 Шельгамер Федерік
205 Головінський Христина; Гютла Роман
209 Сінгура Софія
213 Шнайдер Володимир
217 Гууд Патриція
231 Лазор Соня
266 Кавана Сейн
285 Харченко Григорій
307 Цеба Микола
346 Лаврів Ольга
354 Гейл Іван
367 Черло Павло; Гарафа Анна
371 Боднар Марко
377 Лисько Доріян
379 Скочилас Вікторія
397 Булик Марта
424 Сліпачук Роман
425 Лютер Лаврі
432 Мазонас Лариса; Онищук Тамара; Ярема Лариса, Мирослав
445 Богатинський Степан
497 Горняткевич Лада

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗАПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
11 Кабо Ліса
15 Мандевіль Марія
42 Хом'як Памеля
96 Градек Христина; 2
102 Баєр Діяна 2
120 Манастирський Елена, Марія, Тарас, Григорій
226 Масляк Маріян
238 Ремик Павля
242 Адмеде Марія
259 Суліван Марко
305 Могіш Таммі І.
350 Кепчар Елена Е.
385 Данилишин Лідія
423 Куропась Михайло
439 Сироїд Білл, Данило, Григорій
445 Галарник Андру, Надія
452 Будник Рут

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
1 Йонковіг Михайло
3 Бойко Карол
10 Паперетті Лідія
12 Лучкан Роксоляна, Святослав
39 Краус Аніза, Таня
45 Демкович Євстахій
47 Пребосник Тереза
57 Коваль Михайло
59 Жолобко Марія
63 Гілеман Чарлс; Шілінг Степан
70 Кошіль Михайло
94 Копитко Бернадет 2
98 Питак Йосиф мол.
113 Кукол Стасій
121 Фатюк Естер
127 Гаравус Христина; Павшик Марія; Пастернак Анна; Сукман Марія
130 Кобрин Ігор 2; Кушнір Михайло
136 Шевчук Мирон
146 Бич Джені; Бутрій Іван
169 Ковалик Михайло
182 Палюх Мотря
214 Процик Христина
231 Лалюк Микола, Анна
237 Александер Володимир
239 Кийко Володимир
253 Макуха Марія
266 Варшона Володимир, Олена
267 Грієр Томас; Сидоряк Марко, Ярослава
271 Бревер Василь
292 Віхар Джолі, Михайло
293 Лавді Стефанія; Сеник Роберт; Хома Христина
302 Закала Марко
321 Чук Мелісса
334 Когут Люба
346 Маглай Тереза
360 Бернацький Едвард, Лідія; Депутат Мирон, Юрій
367 Миєрс Томас; Шампань **Марія**
371 Ільчишин Марія, Михайло, Стефанія
375 Лютий Доріс, Микола
379 Бакай Боб (Богдан); Субота Адріяна, Наталка
367 Зінченко Ольга
401 Чорній Софія
421 Макух Реній
423 Мудрий Василь
452 Лінвіль Карол
465 Морикон Наталка
504 Барна Дебра

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
14 Венке Рафаел*
41 Чайковський Роман*
56 Дітріх Анна
67 Кашуба Григорій*, Іванна
93 Коропей Олег*
120 Сполярич Григорій*
131 Андрущишин Микола
153 Возний Володимир*
176 Вестгавер Елисавета; Канчір Павло*
180 Віліяс Тарас*
221 Олексюк Павло*; Левкус Юрій*, Смичнюк Микола*
230 Сценна Карін
254 Чечурак Петро
270 Зарічний Стефан 2
277 Шарабурак Богдан*, Роман*, Сімон*
309 Кілер Вільма
321 Генслер Іванна
330 Понтіюс Стефанія
368 Чіровський Андрій
407 Демчишин Іван
427 Піжицький Неля, Петро*
432 Кружик Василь*;
442 Матківський Роман*
443 Клебанський Михайло*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
116 Білинський Евген*, Степан
239 **Кушнір** Ігор*
399 Запухляк Ірена, Йосиф; Кузик Зенон*, Мирон*, Юрій;Лущак Іван*, Скібіцький Тарас*
401 Ващук Аріядна, Іван*
488 Швець Ірена

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
22 Багрій Яниця
194 Дуб Теодор
307 Тарнавський Богдан*
445 Петришин Михайло*
495 Ганкевич отець Роман

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
4 Лепкан Юліян*
5 Орисько Петро*
46 Бортничак Емілія, Марія
50 Гермич Катерина
88 Ковбланський Олександер*
106 Василишин Анна, Марія, Ярослав*; Піганюк Богдан*
161 Бейлій Михайло*
231 Бровн Христофор*
287 Мушкевич Орест*
350 Руффіно Фердінанд*
361 Панків Петро*
364 Траппі Юлія
379 Михно Ядвіга
403 Брежнікар Марія; Виприцький Віктор*, Свириденко Наталка
442 Бучок Михайло* Лейбич Роксоляна; Пелющак Ірена, Іван*
459 Галай Василь

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Цинайко Василь*, Дарія
43 Бігун Василь*
61 Запухляк Ірена, Йосиф; Кузик Зенон*, Мирон*, Юрій; Лущак Іван; Скібіцький Тарас*
430 Білинський Євген*, Степан; **Кушнір Ігор***
458 Ващук Аріядна, Іван

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
5 Мацюк Христина
399 Кузик Роман*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
10 Паперeті Лідія
67 Кашуба Іванна, Григорій*
83 Кирилюк Марія
88 Петралія Теодор*, Маріянна
114 Шупейда Степан*; Дорошенко Раїса
176 **Вестгавер Елисавета;** Канчер Павло*
182 Воленський Йосиф*
216 Богачевський Юрій*, Христина
221 Марчук Іван*
230 Сценна Карен 2
231 Гучко Неля
236 Гасцька Моніка
254 Чечурак Петро
261 Мельник Катерина
270 Бойко Тимко, Зарічний Катерина, Степан мол.*
277 Шарабурак Богдан*, Роман*, Сімон*
348 Герчак Молій*, Патрик Стефан*
375 Чайковський Володимир*, Інгра
407 Демчишин Іван*
441 Стечишин Василь*
442 Матківський Роман*
443 Клебанський Михайло*
445 Вах Юрій 2*
451 Брук Сандра
454 Матущак Якоб*
465 Геба Степан
468 Сенюк Діяна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Коцка Ольга, Ярослав
15 Гелета Богданна
25 Макарушка Гелена, Марія; Савчак Михайло*; Сидоряк Тамара
39 Рекуляк Степан*
73 Василик Дмитро
76 Савчак Раймонд*
146 Трусь Дмитро*, Галина
153 Заплатинський д-р. Ісидор
165 Корнова Деннис*
173 Марущак Анна
180 Сивік Юдит
182 Войтинюк Валентина
184 Андрушків Світлана; Гідей Ярослав*; Фарбер Оксана
194 Штогрин Дмитро
203 Попович Анатолій
204 Корецький Віра, Теодор*
216 Дикий Роман д-р
236 Скерпон Антоній*, Джеймс*
238 Виноградник Анна
253 Макуха Марія
257 Снилик-Гірка Калина
266 Лаба Лідія, Роман*; Яремишин Василь
271 Гуцул Джойс; Чопко Любомир*, Орест*
277 Богданов Анна Джерзій*, Гадзевич Андрій*; Ткачук Анна; Яцух Іванна
292 Марилів Едвард*;
293 Шиприкевич Ілона
304 Сусла Іван
307 Кган Іванна; Пурко Микола*
320 Баб'як Маркіян
327 Озимко Анастасія
339 Шегінський Йосип
343 Сорохтій Маргарита
360 Душенко Михайло*
361 Гузій Михайло
371 Бурачинський д-р Богдан*
374 Гетманський Володимир; Юлія, **Федорів Пелагія, Володимир**
375 Ігнатюк Іван
407 Міносора **Володимир***
408 Грицишин Михайло*; Зіняк Олександра
427 Боровський Леся, Маруся
430 Івасів Мирослав*,Кнігницький Іван *
432 Бульшак Богдан*; Білик Ярослав*, Добуш Тоні*, Домагальський Казимир*, Кучмій Марта, Степан*, Лоточинський Іван*, Юстина Сергійчук Надія; Федорович Зенон*, Орест*
439 Дубневич Іван
445 Геврик Стефанія, Семанич Михайло*, Василів Олександер*
458 Атаманюк Михайло*, Гасан Іван*
464 Васил Болодимир*
471 Лепкий Василь*
473 Дейнека Роман*, Геркун Маріян*, Мазепа Зеновія; Мацайло Микола*, Юстина
484 Готман Катерина; Гнатів Стефан*
487 Денисюк Ірена
488 Клос Володимир
17 Береза Василь, Ольга; Ґапонюк Томас*, Ґусів Марія; Половчак Володимир*
22 **Дитко Ґейл;** Лінеган Елейн;
25 Макарушка Ярослав, Микитюк Люба, Стецюк Петро*
41 Леонрад Аґнес, Мілер Михайлина
42 Романів Гарасим
47 Срока Маріян*, Теодосія
48 **Сіткус Дарія**
55 Папіш Ґелена, Сусана
56 Дітріх Анна
70 Жук Михайло*
75 Гаврилко Патриція
83 Кусен Анна, Іван*
93 Коропей Олег*
94 Кавецький Марія, Микола, * Слободян Антоніна
105 Пенкальський Ярослав*
106 Іванчук Дзвінка
108 Коваль Нансі
112 **Коваль Анна, Федак** Данило*
113 Філіпі Василь*
114 Бережан Ольга, Міскевич Григорій
119 Ґовг Марілин
120 Маслій Петро*
140 **Сенич Іван***
142 **Ґолда Богдан**
147 Клапко Петро*
153 Возний Володимир*
155 Печінка Володимир*
158 Чорний Анастасія, Іван
161 Садовий Петро*, Фіріх Франк*,Шедар Анна, Микола*
168 Бабин Іван*, Мервик Лій*
171 Грицак Петро, Марциновський Джаніці
177 Накопинська Анна
179 Павлов Степан*
180 Сівик Юдит; Тарас Василь*
182 Бояр Микола
204 Рудик Віра
221 Смишнюк Микола*, Чорняк Аполонія, Володимир*
234 Белдик Анна
235 Бобак Данило*
237 Александер Володимир*
238 Ремик Павля
239 Дура Іван
257 Білецький Ярослав; Зозуля Орест; Кізима Богдан, Маргарита; Стельмах Юрій*
270 Зарічний Стефан*
271 Литвин Михайло; Чопко Богдан*
277 Маричук Гелена, Петро*, Христина
294 Татарів Теодор*
301 Врублівський Інна
320 Бабіяк Клементій; Полищук Анна
321 Генслер Іванна
327 Фемінелла Маргарита
330 Понтіюс Стефанія
339 Романець Марія
341 Дмитрів Ольга
349 Федорців Анна, Дмитро*
350 Сломожинський Федір; Вайда Микола
352 Чарів Іван
360 Антонишин Лідія
389 Хомин Клара
397 Круциляк Марія
401 Чорній Степан*
407 Кваписінський Марта; Костів Богдан*
414 Телюк Ірена
423 Куропась Олександра
427 Піжицький Петро*, Неля
432 Білик Ярослав*, Крузик Василь*, Стасина Іван*
445 Дембич Василь; Загинач Надія
458 Ваганка Люба; Гірняк Володимир*
460 Хома Ганна
473 Жеребецький Ростислав

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
34 Блонарович Роберт*, Роман*
360 Бурнс Кімберлій, Коллін, Черил
427 Дяков Петро*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Прокоп Ольга 2
14 Терлецький Ірена д-р; Торбич Юрій
19 Сандович Стефан
31 Томко Стефан*
45 Гарасим Олександер*
55 Кравчук Михайло
56 Лисик Юліюс*
59 Івашків Марія 2
62 Геврик Ольга
63 Мазур Ірена
87 Кіпер Михайло*
94 Дідуник Текля
107 Зайко Василь, Сеник Катерина
113 Моорі Кларенсі*
123 Іжак отець Богдан
127 Худий Захарій
130 Вагнер Василь
143 Коваль Йозефіна
157 Ткачук Петро 2*
158 Подусовський Іван
165 Войтишин Анґела
170 Павлик Іван*
171 Козак Леон*
176 Ватаманюк Юрій
178 Буцяк Олесь*
179 Петришин Сидонія
194 Архипов Юліян, Гірняк Іван*
200 Вогул Еміль*
204 Королик Андрій
214 Підлуський Богдан*
219 Мудровський Степан*
220 Бліда Марія
233 Задорожний Іван*
237 Стеців Теодосія 2
242 Луцький Сує
243 Король Етта
261 Мельник Степан
270 Станіславишин Джені
271 Довжицький Іван
277 Гадзевич Богдан
277 Данилюк Андрій*
281 Юрчишин Вельгеміна
292 Демчина Іван*
324 Коструб'як Пелагія
325 Ляхович Орест
327 Бродило Іван
334 Бовіт Анна
348 Цебак Чарлс*
354 Ващишин Павло 2
379 Олексин Олександер
423 Заплітний Розалія
432 Мотта Анна
435 Мильничук Андрій
437 Тиховницький Роман

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
47 Пребосняк Тереза
70 Кошіль Михайло
214 Процюк Христина
237 Александер Володимир
269 Салабай Ігор
292 Віхар Джелі, Михайло
307 Бачинський Володимир
367 Меєрс Томас
465 Марикон Наталія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
25 Ватергед Оксана
221 Левкус Юрій*
221 Олексюк Павло*
267 Харамбура Іван*

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
399 Запухляк Анастасія, Марія; Лущак Іван
488 Швець Ірена

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
34 Луцик Григорій*, Яцюк Тіна
161 Бейлій Михайло*
231 Бровн Христофор*
293 Кунінгам Елисавета
375 Чайковський Володимир*, Інгрід
404 Лис Бетій, Григорій*
442 Пелющак Іван*

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
14 Цинайко Дарія
22 Слоцький Ірена
61 Запухляк Анастасія, Марія; Лущак Іван

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
10 Папроцький Ярослав отець*
14 Цинайко Василь*
40 Супик Марія
76 Лазірко Бронислава
88 Василик Микола
128 Гакун Іван*
153 Гиз Михайло*
171 Куфта Ґеня
174 Стасів Петро*
184 Пвалів Василь*
221 Боднар Тарас*
243 Менцінський Орест*
267 Кобилюх Юрій
281 Романчук Михайло
307 Владимір Анна
318 Демчук Евген*
334 Боганик Анна
337 Стельмах Остап*
341 Поляниця Михайло*
364 Бенко Франко*
401 Чорній Стефан*
432 Марко Володимир*
445 Геврик Стефанія
473 Мазепа Володимир*
479 Гречка Ярослав*

ЗІРКОЮ (*) ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТИ „СВОБОДИ"

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Стан з листопада 30 1988 р.	**18,229**	**47,707**	**6,241**	**72,177**
Активні члени (Приріст у грудні 1988				
Нові члени	63	73	10	146
Прийняті наново	18	59	4	81
Прийняті з перехідними листами	3	13	4	20
Зміни кляс забезпечення	4	5		9
Прийняті з Деп. Молоді		2		2
Разом	**88**	**152**	**18**	**258**
Убуток у грудні 1988				
Суспендовані	14	25	13	52
Відійшли з перех. листами	4	15	4	23
Зміни кляс забезпечення	4	5		9
Відійшли до дорослих	2			2
Померли		63		63
Вибрали гроші	26	40		66
Відійшли з вип.п.сум. забезпечення	37	95		132
Виплатили вповні вкладки забезпечення	25	110		135
Відійшли на част. випл. забезпечення		2		2
Відійшли на безпл. прод. забезпечення				
Вигасла важність забезпечення		6	24	30
Разом	**112**	**361**	**41**	**514**
Члени, які виплатили вкладки: Приріст у грудні 1988 р.				
Виплачене забезпечення	25	112		137
На безпл. продовж. забезпечення	29	70		99
Разом	**54**	**182**		**236**
Убуток у грудні 1988 р.				
Померли		16		16
Вибрали готівку	5	63		68
Повернені в активні.	3	6		9
Вигасло продовж. забезп.	5	82		87
Разом	**13**	**167**		**180**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця грудня 1988 року.	**18,246**	**47,513**	**6,218**	**71,977**

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(стан з 31 грудня 1989)

Кляса T16	137
Кляса P70	118

НОВІ КЛЯСИ

Кляса W	7
Кляса E18	2,289
Кляса E20	2,539
Кляса E65	293
Кляса P20	3,652
Кляса P65	142
Кляса TP65	1,257
Кляса T23	68
Кляса WSP	223
Кляса SP-E65	265
Разом	**10,990**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Старий рід	10
Кляса P70	46
Кляса T	553
Кляса W	9,022
Кляса P20	7,187
Кляса E20	6,649
Кляса E65	1,875
Кляса P65	936
Кляса DP60	126
Кляса DP65	707
Кляса Sp-W	228
Кляса SP-E65	132
Кляса ADD	6,218
Кляса T10	420
Кляса T5	114
Кляса DT 30	1
Кляса ART	13

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса W	
Кляса P20	432
Кляса E20	282
Кляса P65	29
Кляса E65	66
Кляса E18	1
Разом 31.12.1988	**35,047**

УВАГА

Яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за місяць грудень **1988-го року**, як суспендовані, можуть бути **прийняті НАНОВО** в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час зуспензи вкладки, бо інкаше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж грудня **1988-го року** взяли перехідні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1988 р.

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	236.67	156	398.33	330*	1,913.20
2	80.75	157*	303.45	331*	140.77
3*	646.94	158	540.09	332	229.96
6	276.55	161	1,308.52	333	21.08
7*	1,977.13	162	495.29	334*	506.49
8	716.54	164	432.84	336	848.36
9	117.07	165	290.74	337*	1,159.62
10	179.50	167	4.32	338	95.12
11	71.04	168	972.51	339*	319.23
12	894.25	169	444.63	341	387.85
13*	2,847.25	170	1,264.31	342	466.63
14	1,175.17	171*	625.48	343*	471.21
15*	2,464.75	172*	945.35	345*	633.53
16	364.58	173*	2,063.22	346	1,068.95
17	278.91	174*	2,249.44	347*	2,085.17
19	170.84	175	614.30	348	737.42
20*	2,882.51	176*	546.99	349	762.87
21	137.55	177	144.11	350	727.42
22*	2,913.88	178	33.43	352	499.47
23	174.61	179	247.88	353	612.20
24	1.65	180	312.12	355	168.86
25	2,732.63	182	786.32	356	406.62
26	218.14	184	308.14	360*	1,202.92
27	1,245.84	190	25.32	361*	1,470.26
28*	97.50	191*	1,132.18	362*	1,069.50
29	360.67	192	364.36	364	949.81
31	136.21	193	8.00	367*	1,904.57
32*	2,424.25	194	1,135.44	368	1,991.56
33	25.46	200	1,412.59	369	89.02
34	576.10	203*	45.90	370	43.76
36	111.20	204	1,124.50	371	658.35
37	695.54	205*	462.15	372	634.51
38	175.12	206	652.17	373	91.36
39	944.71	209*	612.76	374*	1,573.88
40	361.49	211	183.73	375	1,395.41
41*	27.33	212*	405.62	376	15.40
42	2,905.74	213*	183.52	379	2,550.19
43	584.62	214	804.54	380*	248.86
44	68.43	216	1,815.73	381*	912.92
45*	382.63	217	1,293.69	382	136.64
46*	140.76	218	105.05	383	578.40
47	985.34	219	239.17	387*	841.65
48	204.14	220	1,106.57	389	363.76
50*	121.51	221	2,178.54	390*	45.61
51	498.38	223	114.62	394*	149.70
52*	122.82	224	368.24	395	400.74
53	1,692.81	226*	388.15	397*	1,895.18
55	742.60	230	1,731.71	399*	1,426.91
56	1,297.64	231*	2,096.00	400	141.58
57	569.97	233*	738.89	401	816.23
58	115.96	234	633.72	402	811.05
63	1,268.09	235	98.93	406	168.50
65	193.06	236	265.12	407	1,003.55
66	103.36	237	591.48	409*	224.29
70	949.37	238	1,016.84	413	95.35
73	129.99	239*	589.78	414*	2,578.66
75	349.47	240	2,178.97	416	454.74
76	1,223.69	241	153.19	417*	173.84
78	717.56	242	1,575.03	418	137.42
81	268.55	243*	224.58	419	11.66
82	778.69	245	1,494.28	421	95.16
83*	1,337.34	247	98.79	422	573.44
86	689.44	248	88.12	423*	1,882.03
87*	7.93	253	121.80	424	789.82
88	1,173.15	254*	307.22	426	246.86
89	184.48	256	188.44	427*	488.59
91*	40.58	257*	493.99	429*	9.30
92	19.97	258	23.75	430*	1,305.09
93	2,117.32	259	434.04	432	5,734.98
94	3,052.94	260*	112.73	433	2.02
96	833.83	261	568.93	434	895.57
98	57.25	264	75.31	437	1,009.98
99	170.77	265	109.44	438*	108.11
100	77.90	266	1,202.66	439	471.57
102	1,055.20	267*	831.32	440*	446.59
104	86.28	268	324.94	442	523.34
105	84.75	269	664.72	443	33.75
106*	883.66	271	1,421.84	444	1,042.30
107	343.97	274*	425.00	445	467.18
108	81.10	275	147.63	448	392.18
109	59.80	276	499.28	450	552.23
112	360.05	277	972.52	451	413.17
113	440.79	280	73.91	452	762.01
114	1,194.70	281	332.42	454	319.40
115*	554.57	282	103.90	455*	97.21
116	423.37	283	453.07	456*	97.34
119*	52.99	285	1,515.84	457	431.76
120	495.33	286	23.72	458	2,260.72
121	508.80	287*	879.13	459*	52.85
122	126.67	288*	939.32	461*	374.34
123	632.28	290	40.92	464	319.63
124	66.59	291	479.81	465	923.53
126	3.13	292	1,088.75	466	119.91
127	2,057.89	293*	493.09	468*	311.12
128*	595.54	294*	16.34	470	8.20
129	10.67	295	381.25	471	365.38
130	453.95	296	105.27	472	791.59
132*	136.46	297*	174.87	474	515.43
133	914.37	301	477.58	476	12.14
134	112.41	303	51.49	479	196.19
135*	42.84	304	791.53	481	347.82
136	599.81	305*	854.49	484	1,085.22
137	236.92	306	188.14	485	82.74
139	2.37	307	658.97	487	162.38
140	23.80	309	40.59	488	38.26
141	48.24	312	42.98	490	797.89
142	284.29	317	276.68	492*	535.08
145	14.04	318	202.05	496*	207.82
146*	2,295.56	320	1,651.07	501	29.56
147	828.30	323	618.25	502	689.85
149	147.17	324	223.07	503	512.84
153*	5,018.54	325	842.56	504*	273.18
154	730.88	327*	1,492.68	505	271.67
155	3,731.92	328	480.24	506	6.04

Вкладки зібрані в усіх Клясах Життєвого Забезпечення 224,649.86*

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	6.20	172	94.00	342	22.20
6	31.20	173	70.10	345	51.20
7	3.20	174	144.90	346	93.55
8	9.20	176	18.00	347	160.75
10	78.80	180	11.00	348	15.40
11	55.00	182	21.30	349	55.90
13	52.70	184	13.00	350	12.40
14	4.60	200	34.50	352	13.00
15	35.30	204	61.90	353	15.70
16	12.75	205	9.20	360	82.40
17	6.50	206	46.65	361	58.40
20	4.80	209	6.50	364	26.00
22	114.90	212	52.00	367	89.00
25	50.50	214	63.45	368	11.00
27	32.65	216	15.70	369	20.20
29	1.75	217	18.30	371	6.15
32	87.55	218	7.20	372	37.00
34	31.40	219	11.85	373	9.20
37	3.30	220	7.25	374	9.20
42	47.10	221	9.30	375	29.10
44	12.85	226	9.60	378	8.15
46	23.10	230	.85	379	9.20
47	69.20	231	63.30	381	12.20
50	2.45	233	7.55	387	45.60
53	9.20	237	98.70	397	26.00
55	4.40	238	9.90	399	55.80
57	39.00	239	3.35	401	33.60
61	17.00	240	74.85	402	22.25
70	13.20	241	9.20	406	33.00
75	10.90	242	38.00	407	36.40
76	69.00	245	56.10	409	8.30
78	16.65	247	.75	416	35.30
82	22.25	248	11.75	418	64.70
83	36.15	253	11.55	419	2.90
88	46.25	257	31.10	422	22.35
94	32.10	259	15.25	423	3.35
96	13.40	260	35.20	424	24.70
102	.85	261	12.60	426	9.20
105	45.30	264	11.00	427	32.35
106	44.05	266	19.10	430	113.15
107	16.60	267	11.00	432	117.00
108	.85	268	48.00	434	39.50
112	15.80	269	48.85	437	16.45
115	38.60	271	25.60	438	9.20
116	15.45	277	84.05	439	9.80
120	41.85	281	11.00	442	17.50
121	2.20	282	5.10	444	46.90
124	1.60	283	50.00	445	62.00
127	60.35	287	73.70	450	13.00
128	11.00	288	13.00	451	22.20
133	7.25	290	6.50	452	6.50
142	2.25	292	69.35	456	1.00
146	136.85	293	9.20	458	27.15
147	56.05	295	11.00	461	12.50
		297	7.20		
151	37.90	301	11.00	464	36.20
153	86.95	303	26.00	465	87.50
155	115.50	304	49.20	471	81.90
156	5.70	305	25.80	472	18.05
157	8.30	307	9.60	474	6.50
158	31.20	318	9.20	481	14.00
161	9.20	320	90.40	484	63.70
162	6.50	327	50.25	487	83.00
164	30.00	328	12.65	488	11.00
168	2.95	334	6.50	490	23.10
169	6.50	336	37.15	502	34.90
170	23.80	337	53.50	503	28.45
171	39.90	341	2.45	504	37.00

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення 6,424.70

ПОСМЕРТНІ ВИПЛАТИ ЗА ГРУДЕНЬ 1988 РОКУ

Відділ	Ім'я, прізвище	Сума
5	Григорій Сидор	1,000.00
14	Юрій Торбич	2,000.00
16	Петро Земський	1,000.00
20	Іванна Бідюк	1,000.00
31	Степан Томко	1,000.00
45	Олександр-Тарас Герасим	1,000.00
55	Михайло Кравчик	1,310.00
59	Марія Івашків	500.00
63	Ірена Мазур	500.00
65	Іван Полянський	1,000.00
102	Доротега Байер	500.00
105	Осип Березницький	500.00
114	Галина Кірільчук	500.00
120	Анастазія Перун	1,000.00
123	Антоніна Чупрун	1,000.00
128	Степанія В Вацикевич	1,000.00
128	Степанія Вацикевич	500.00
132	Марія Олек	1,000.00
133	Анна Озібко	1,000.00
147	Франко Процак	1,000.00
171	Леон Козак	5,000.00
174	Марко Лепкий	1,000.00
174	Марко Лепкий	1,000.00
179	Евстахій Василюка	1,000.00
179	Сидонія Петришин	1,000.00
213	Петро Лаба	356.00
214	Богдан Підлиський	1,000.00
216	Григорій Захарчук	1,000.00
217	Василь Павлів	1,000.00
217	Василь Павлів	1,000.00
220	Михайло Бурбан	1,000.00
220	Марія Бліда	500.00
230	Михайло Соломон	5,000.00
233	Іван Задорожний	1,000.00
234	Іван Полянський	500.00
235	Марія Круп'яник	500.00
237	Теодозія Стеців	500.00
237	Теодозія Стеців	500.00
242	Лях Софія	1,000.00
245	Дмитро Надраґа	1,000.00
245	Дмитро Надраґа	2,000.00
253	Марія Чорнобай	500.00
253	Марія Чорнобай	500.00
287	Іван А. Мілян	500.00
292	Іван Демчина	1,000.00
296	Михайло Пирозик	1,000.00
325	Орест Ляхович	4,500.00
334	Анна Бовіт	1,000.00
342	Марія Лебедів	500.00
347	Григорій Кудин	500.00

Відділ	Прізвище, ім'я	Сума
347	Григорій Кудин	500.00
361	Марія Добрянська	500.00
379	Олександер Олексин	500.00
379	Анастазія Шулака	500.00
379	Мирон Озга	500.00
407	Анна Зенчук	300.00
414	Микола Яблонський	250.00
432	Марія Симотюк	5,000.00
497	Степанія Климко	500.00
	Разом	63,716.00

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ, 1988 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
29	Юлія Ґроціо	50.00
29	Геррі Ґроціо	50.00
29	Володимир С. Кацаба	50.00
52	Володимир Сивецький	50.00
55	Адам Ціздин	50.00
55	Нік Нагорний	50.00
55	Іван Павлюк	50.00
76	Іван Галаєць	50.00
99	Галина Овца	50.00
163	Розалія Дацко	50.00
168	Василь Раб	50.00
168	Юлія Галушка	50.00
178	Анастазія М. Баксендейл	50.00
178	Анна Голт	50.00
194	Марія Щук	50.00
200	Володимир Кручовий	50.00
200	Софія Бруханська	50.00
200	Михайло Новосад	50.00
200	Іван Неілко	50.00
204	Степан Салик	50.00
233	Анна Безгацька	50.00
234	Богдан Гаврилишин	50.00
234	Мирослав Мельничук	50.00
237	Константина Лемцьо	50.00
242	Іван Давид	50.00
242	Данило Грешко	50.00
242	Катерина Грешко	50.00
286	Марія Кіцей	50.00
288	Параня Могильська	50.00
305	Осип Довней	50.00
339	Марія Синьович	50.00
339	Юрій Синьович	50.00
353	Дмитро Візниця	50.00
353	Катерина Старанчук	50.00
361	Іван Яремчук	50.00
361	Люба Яремчук	50.00
361	Марія Левицька	50.00
361	Василь Хамуляк	50.00
367	Олександер Король	50.00
379	Євгенія Гура	50.00
379	Микола Сидорик	50.00
389	Євген Лукніцький	50.00
452	Генрик Невліда	50.00
467	о. Робет Ціммер	50.00
	Разом	2,200.00

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ГРУДЕНЬ 1988

Членські вкладки	$230,474.34
Прибутки книгарні і друкарні	140,705.71
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$446,143.39
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	67,282.17
Гіпотечних позичок	42,221.94
Членських позичок	4,273.81
Уділів	13,898.24
Банків	5,012.49
Позички для Корп. Дому У.Н.С.	298,530.12
Разом	**$877,362.16**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$ 16,366.89
Коштів друків і приборів	23.76
Податків від заморгеджованих реальностей	3,865.10
Премії шпитального забезпечення працівників	486.36
Банкових оплат	400.55
Кошти публікації „Свободи"	34,615.17
Стипендії	250.00
Коштів канцелярії у Вашінгтоні	254.50
Коштів асекурації	843.00
За дорзілі вивінувальні грамоти	155.13
Разом	**$ 57,260.46**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	45.20
Пожертви до Фонду Оборони Укр. Спадщини	1,908.41
Зиск при продажі бондів	192.18
З продажі англ. Енц. Українознавства	2,745.26
Збільшено вартість бондів	83,045.06
Разом	**$ 87,936.11**
Інвестеції:	
Дозрілі і продані бонди	$340,263.94
Сплачено гіпотечних позичок	15,714.33
Сплачено членських позичок	12,442.42
Зменшено вартість друкарських машин	11,549.95
Зменшено вартість реальностей	31,811.25
Зменшено вартість елект. машин	9,580.51
Сплачено позичку УНКорп. Дому УНСоюзу	255,000.00
Разом	**$676,362.40**
Разом загальний прибуток на грудень 1988	**$2,070,101.18**

ВИДАТКИ ЗА ГРУДЕНЬ 1988

Виплати членам:	
Грошові звороти	$ 36,742.98
За дозрілі вівинувальні грамоти	177,514.01
Посмертні допомоги	63,716.00
Відсотки від посмертних допомог	32.34
Вкладки за дітей, яких родичі померли	200.70
Премії за реасикурацію	3,485.41
Дивіденда членам	3,738.14
Повернені вкладки	2,085.77
Допомога з Фонду Братського	2,200.00
Разом	**$289,715.35**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінгтоні	$ 11,032.26
Союзівки	50,678.33
Книгарні і друкарні	138,101.11
„Свобода" за орган	95,000.00
Організаційні видатки:	
Оголошення	$ 5,279.97
Лікарські бадання нових членів	359.95
Винагорода обласних організаторів	1,346.16
Винагорода головного лікаря	375.00
Кошти обласних засідань	3,301.32
Разом	**$ 10,662.40**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$ 14,233.34
Платня працівників	35,607.73
Премії за шпитальне забезпечення працівників	55,416.15
Асекурація	3,073.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	17,663.18
Разом	**$125,993.40**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$ 24,495.00
Книжки і друки	246.22
Вкладки до братських конгресів	70.00
Меблі і машини	583.95
Загальні канцелярійні видатки	8,221.02
Оплати до асекураційних урядів	268.90
Кошти канадської канцелярії	226.63
Постові оплати	4,279.51
Кошти друків і приборів	665.93
Обслуга машин	269.31
Кошти телефону	1,751.37
Загальні кошти подорожей	9,645.41
Разом	**$ 50,723.25**
Різні видатки:	
Виплати Відділу Братської діяльності	248.47
Кошти українських публікацій	12,460.47
Дотації	80,375.92
Зменшено вартість бондів	10,146.73
Зменшено вартість друкарських машин	21,130.46
Зменшено вартість реальностей	31,811.25
Відсотки від закуплених бондів	18,593.75
Разом	**$174,767.05**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$1,006,068.30
Уділено гіпотечні позички	90,000.00
Закуплено уділи	13,898.24
Уділено позички на підклад грамот	5,923.81
Капітальний ремонт на Союзівці	170,853.04
Разом	**$1,286,743.39**
Видатки за грудень 1988	**$2,233,416.54**

БАЛЯНС

Стан чинний		Стан довжний	
Готівка	$ 589,692.00	Фонди: Забезпеченевий	$61,390,937.92
Бонди	48,478,357.70		
Уділи	1,326,933.83	Акцидентовий	1,682,245.63
Гіпотечні позички	5,096,672.36	Братський	(121,344.92)
Позички на грамоти	641,582.15		
Реальності	1,389,502.54	Сирітський	385,839.52
Друкарські і електронічні машини	305,673.54	Захисту	(153,475.89)
Позичка для Корпорації Дому УНС	5,320,000.00	Наглоі потреби	68,762.90
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$63,252,965.16**	**Разом**	**$63,252,965.16**

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ГРУДЕНЬ 1988 р.

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ГРУДНЯ 1988 Р.

Ч. В.	Організатор	Прибран у грудні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1988 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	2	10,000	1		9
147	Дженіс Мелничик	1	2,000	—	1	6
		3	**12,000**	**1**	**1**	**—**
	Округа БАЛТИМОР					
15	О. Зінок	1	5,000	—	1	12
337	О. Садовий	1	2,000	—	1	2
		2	**7,000**	**—**	**2**	**—**
	Округа БОСТОН					
307	Д. Галонжка	2	10,000	1	—	10
	Округа БОФФАЛО					
[illegible]	Марія Гаравус	5	22,000	—	—	11
360	О. Гаврилюк	5	34,000	—	4	22
		10	**56,000**	**—**	**4**	**—**
	Округа ЧІКАГО					
107	В. Ванщула	2	20,000	—	—	6
136	М. Сорока	1	3,000	—	—	1
259	Юлія Ґуглик	1	2,000	—	1	5
379	В. Семків	5	16,000	—	1	18
399	Р. Припхан	1	3,000	—	—	7
423	М. Куропась	2	7,000	—	1	2
452	Наталія Шуя	1	3,000	—	1	5
	Марія Сцібайло	2	8,000	—	2	—
472	Стефанія Кочий	2	6,000	—	—	2
		17	**68,000**	**—**	**6**	**—**
	Округа КЛІВЛЕНД					
102	М. Бобечко	1	3,000	—	1	1
115	П. Бабич	1	3,000	—	—	1
180	Ґеновефа Жеребняк	1	5,000	—	—	1
334	М. Задерецький	1	5,000	—	—	1
346	Я. Фішер	4	18,000	—	—	4
364	В. Владика	2	4,000	—	2	3
		10	**38,000**	**—**	**3**	**—**
	Округа ДІТРОЙТ					
94	Р. Татарський	2	10,000	—	2	[illegible]
146	Г. Корбяк	6	29,000	—	5	15
[illegible]	Я. Базюк	1	10,000	—	—	6
292	Стефанія Федик	6	40,000	2	—	6
302	А. Закала	1	25,000	—	—	1
504	Е. Барна	1	4,000	—	—	1
		17	**118,000**	**2**	**7**	**—**
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
70	М. Шеремета	2	10,000	1	—	10
213	В. Вінтонів	1	3,000	—	—	1
287	Данута Ясінська	1	5,000	—	—	4
		4	**18,000**	**1**	**—**	**—**
	Округа МІННЕАПОЛІС					
345	М. Каркоць	2	20,000	—	—	3
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
465	Текля Мороз	2	8,000	1	—	8
	Округа НЮАРК					
214	О. Гвардовський	2	10,000	1	—	5
371	М. Лереш	3	11,000	—	—	4
		5	**21,000**	**1**	**—**	**—**
	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
12	В. Лучкань	2	6,000	—	—	5
59	І. Сливінський	1	3,000	—	—	20
253	П. Гаврильців	1	3,000	—	—	3
		4	**12,000**	**—**	**—**	**—**
	Округа НЮ ЙОРК					
130	Ю. Юрків	1	3,000	—	—	5
	А. Кобрин	2	8,000	—	—	—
267	І.О. Флис	5	19,000	—	—	6
293	Марія Душник	4	22,000	—	1	5
	І. Хома	1	3,000	—	—	—
361	С. Літепло	1	3,000	—	—	4
		14	**58,000**	**—**	**1**	**—**
	Округа НІЯҐАРА					
458	Д. Пиш	1	5,000	—	—	8
	Округа ПАССЕЙК					
42	В. Марущак	1	5,000	—	—	5
182	Г. Клименко	2	50,000	—	—	2
		3	**55,000**	**—**		
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
26	Катерина Пров	1	10,000	—	1	4
155	Меланія [illegible]	1	3,000	—	—	4
372	Софія [illegible]	1	3,000	—	—	4
		3	**16,000**	**—**	**1**	**—**
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
10	К. Хільченковський	1	5,000	—	—	4
45	М. Пришляк	1	3,000	—	—	1
105	Й. Ракочий	1	2,000	—	1	1
231	В. Пастушок	3	8,000	—	1	44
237	М. Крика	2	10,000	1	1	7
239	Оксана Горацька	1	3,000	—	—	1
269	Христина Гербеги	1	5,000	1	—	16
321	Д. Цюх	2	10,000	-	—	2
375	С. Гавриш	2	30,000	-	—	17
397	М. Нич	1	5,000	-	1	2
		15	**81,000**	**2**	**4**	**—**
	Округа ПІТТСБУРГ					
63	Вероніка Турко	1	10,000	—	—	39
	Марта Луковська	1	3,000	—	—	—
113	Ф. Коземчак	1	3,000	—	—	1
		3	**16,000**	**—**	**—**	**—**
	Округа РЕЧЕСТЕР					
43	Д. Пристай	3	7,000	—	3	16
285	О. Скрібіцький	1	3,000	—	—	6
367	П. Дзюба	3	11,000	1	—	7
		7	**21,000**	**1**		
	Округа ШОМОКІН					
1	Ю. Полиняк	1	10,000	—	—	1
98	Ольга Дудич	1	3,000	—	—	1
		2	**13,000**	**—**		
	Округа СИРАКЮЗИ — ЮТИКА					
39	І. Пиндус	2	6,000	—	—	2
121	К. Гайм мол.	1	3,000	—	—	1
271	І. Чопко	3	9,000	—	—	5
		6	**18,000**	**—**		
	Округа ТОРОНТО					
401	П. Чорний	1	10,000	—	—	1
432	Ярослава Зорич	1	3,000	—	—	8
		2	**13,000**	**—**		
	Округа ТРОЙ					
57	М. Семків	1	50,000	—	—	5
266	В. Варшона	2	6,000	—	—	9
		3	**56,000**	**—**		
	Округа ВІЛЬКС БЕРИ					
169	В. Стефурин	1	5,000	—	1	7
	ЗАХІД КАНАДА					
421	Б. Корчинський	1	5,000	—	—	6
444	Л. Вовк	3	25,000	—	—	3
		4	**30,000**	**—**		
	Округа ЯНҐСТАВН					
348	Марія Макар	1	10,000		—	7
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
3	Н. Бойко	2	60,000	—	1	26
486	В. Оренчук	1	10,000	—	—	7
		3	**70,000**	**—**	**1**	**—**

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ГРУДНІ 1988 РОКУ

П.ч. Округа/осідок	Число Відділів	Придбано членів: у грудні	Придбано членів: Разом	Забезпечення на суму: у грудні	Забезпечення на суму: Разом	Разом АДД у 1988 р.
Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1. Філядельфія ...	40	15	166	81,000	861,000	28
2. Піттсбург	18	3	108	16,000	616,000	3
3. Шамокін	17	2	43	13,000	347,000	1
4. Алентавн	13	3	28	12,000	249,000	2
5. Скрентон	5	—	1	—	100,000	—
6. Вілкс Бери	6	1	15	5,000	78,000	—
Разом	**99**	**24**	**361**	**127,000**	**2,251,000**	**34**
Округи МЕРИЛЕНДУ						
Балтімор	8	2	28	7,000	215,000	3
Округи НЮ ЙОРКУ						
1. Ню Йорк	30	14	59	58,000	457,000	3
2. Сиракюзи-Ютика	13	6	16	18,000	65,000	1
3. Рочестер	11	7	56	21,000	279,000	5
4. Трой	8	3	35	56,000	225,000	4
5. Боффало	6	10	44	56,000	178,000	7
Разом	**68**	**40**	**210**	**209,000**	**1,204,000**	**20**
Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1. Нюарк	18	5	30	21,000	133,000	5
2. Джерзі Сити ...	10	4	30	18,000	270,000	2
3. Перт Амбой ...	12	3	27	16,000	136,000	2
4. Пассейк	4	3	8	55,000	273,000	—
Разом	**44**	**15**	**95**	**110,000**	**812,000**	**9**
Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОҐАЙО						
1. Чікаго, Ілл.	30	17	98	68,000	526,000	6
2. Дітройт, Миш.	20	17	97	118,000	641,000	13
3. Клівленд, Огайо	19	10	22	38,000	118,000	—
4. Янгставн, Огайо	7	1	23	10,000	151,000	—
Разом	**76**	**45**	**240**	**234,000**	**1,436,000**	**19**
Округи НОВОЇ АНГЛІЇ						
1. Ню Гейвен, Конн.	14	4	46	12,000	217,000	8
2. Бостон, Масс.	5	2	17	10,000	185,000	4
3. Вунсакет, Р.Ай.	6	—	16	—	160,000	—
Разом	**25**	**6**	**79**	**22,000**	**562,000**	**12**
Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1. Центральна	6	—	9	—	35,000	—
2. Міннеаполіс, Мін.	6	2	3	20,000	30,000	—
3. Ст.Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
Разом	**15**	**2**	**12**	**20,000**	**65,000**	
Не об'єднані Відділи в Америці	20	3	47	70,000	975,000	1
Округи КАНАДИ						
1. Торонто, Онт.	20	2	25	13,000	146,000	1
2. Монтреаль, Квеб.	7	2	28	8,000	116,000	8
3. Ніягара, Онт. .	10	1	23	5,000	181,000	3
4. Захід. Канада	14	4	13	30,000	88,000	—
Разом	**51**	**9**	**89**	**56,000**	**531,000**	**12**
ЗАГАЛЬНА СУМА	**406**	**146**	**1,161**	**855,000**	**8,051,000**	**110**

Святкування Дня державности в Пармі

За почином Українських Злучених Організацій (УЗО), в неділю, 22-го січня ц.р., українці Великого Клівленду врочисто відзначили День державности і соборности України. В цей день вірні обох головних українських віровизнань численно зібралися у православному соборі св. Володимира в Пармі, де о год. 3:15 відправлено соборний Молебень у намірені українського народу. Молебень правили 10 священиків: п'ять католицьких — шамб. Михайло Ревтюк, шамб. Лев Тимків, д-р Іван Тилявський ОДБ, Михайло Бліщ, Богдан Крупка ЧСВВ, та п'ять православних — митрат Стефан Ганкевич, Іван Наконечний, Юрій Сівко, Іван Бручок, Денис Кристоф. Співав хор собору св. Володимира під управою диригента Олега Махлая.

Українські православні та католицькі священики відправляють Молебень у намірені українського народу.

Після Молебня настоятель собору о. Іван Наконечний висловив подяку всім священикам, які спільно і врочисто відправляли цей Молебень, хорові за гарний спів та вірним за те, що так численно прибули. Він особливо підкреслив соборний характер Молебня і висловив надію, що цей дух соборности й єдности та братньої любови й надалі пануватиме між нами.

Отець настоятель запросив усіх зібраних перейти до залі Культурного Осередку при соборі та взяти участь у святочному концерті. Програмою концерту проводив д-р Віреслав Лобур, імпрезовий референт УЗО. На вступі він покликав ветеранські й молодечі організації до апелю з прапорами. Д-р Юрій Оришкевич, тенор, відспівав американський і український гимни при фортепіяновому супроводі Олега Махлая.

У вступному слові д-р В. Лобур підкреслив потребу і вагу святкування дня 22-го січня, який є найважливішою датою у новітній історії України. Він зарепрезентував проклямації, надіслані конгресменкою Мері Ровз Окар від Конгресу ЗСА і посадником Джорджем Войновичем від міста Клівленду. Цю проклямацію посадник Войнович підписав 11-го січня у присутності 12 представників української громади. Христофор Бойко, директор правного відділу міста Парми, відчитав проклямацію, підписану Майклом Рісом, посадником міста Парми.

Посадник Клівленду Джордж Войнович вручає голові УЗО Василеві Ліщинецькому підписану ним проклямацію з нагоди Дня державности України.

Святочне слово виголосив Мирон Василик, керівник Українського Інформаційного Бюра у Вашінгтоні. Він говорив про працю української дипломатичної та інформаційної служби в часах визвольних змагань, яка намагалася здобути визнання і поміч для молодої Української Держави від аліянтів і ЗСА. На жаль, їхні заходи не увінчалися успіхом, аліянти і ЗСА в той час вели короткозору політику беззастережної підтримки білогвардійських генералів. М. Василик підкреслив потребу розбудови і підтримки Української Інформаційної Служби серед держав вільного світу.

Хор православного собору св. Володимира відспівав 8 пісень релігійного і світського характеру. Кожну пісню публіка нагороджувала рясними оплесками. Зіспіваність та гармонійність співу хору свідчать про здібність, працю і пильність хористів та про успішну працю молодого і талановитого диригента Олега Махлая.

Лідія Вирста відчитала вірш „Надії" неназваного автора. Д-р В. Лобур віддеклямував вірш невідомого автора „Я — українець" і вірш Леоніда Кисельовича, у якому автор висловлює жаль, що хоча він українець, але обставини не дали йому змоги вивчити українську мову. Цей вірш написаний російською мовою, а на українську переклав д-р В. Лобур. Ці вірші недавно прибули з України.

У наступній точці програми О. Махлай відіграв на фортепіяні сонату Ф-мажор Дмитра Бортнянського.

Д-р В. Лобур покликав до слова проф. Юрія Кульчицького, голову місцевого Громадського Комітету Тисячоліття Християнства, який заявив, що праця Комітету увінчалася успіхом. Він висловив подяку за співпрацю, передовсім духовенству і вірним православних і католицьких церков, церковним і громадським організаціям та установам і всім членам Комітету.

Проф. Ю. Кульчицький подав до відома, що спеціяльна комісія, якої завданням було вибрати „Українця Року" Великого Клівленду за 1988 рік, признала цей титул маґістрові Василеві Ліщинецькому, довголітньому голові УЗО, відзначуючи тим його заслуги і довголітню жертвенну працю для української громади Великого Клівленду. Проф. Ю. Кульчицький, заступник голови УЗО, вручив йому відповідну грамоту і пропам'ятну табличку. Августин Пюст, директор бюра етнічних справ м. Клівленду, вручив мґрові В. Ліщинецькому „Certificate of Appreciation" від управи міста. Від Болдвин Воллес коледжу мґр В. Ліщинецький одержав „Certificate of Recognition", як признання за його професійну і суспільно політичну працю.

В день 22-го січня на щоглах будинків міських управ Клівленду і Парми повівав синьо-жовтий прапор.

Адам Вовк

Діти в Ансонії шанують українські традиції

Учні „Рідної Школи", що брали участь в програмі різдвяного концерту. В першому ряді (зліва): Маріянна Писарчик, Іван Сембрат, Дженифер Зановяк, Іван Зановяк та Михайло Писарчук, в другому ряді: Марія Сембрат, Іван Писарчик, Френк Стубан, Джоен Кот і Надія Писарчик.

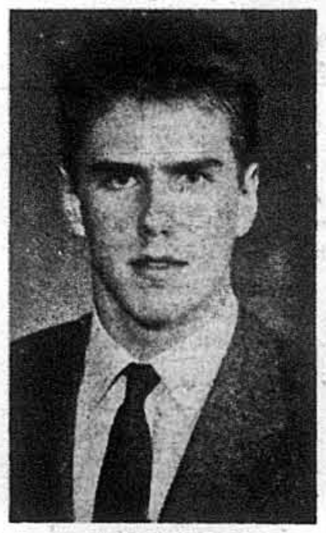
Для зберігання та плекання рідних традицій діти „Рідної Школи" при українській католицькій церкві свв. апостолів Петра і Павла в Ансонії, Коннектикат, влаштували концерт, на якому показали, що засвоїли українські звичаї. Концерт відбувся в неділю, 22-го січня ц.р., о год. 3-ій по полудні в шкільній авдиторії. В організації концерту велику ролю відіграв Френк Стубан, що займався також укладом програми концерту.

Концерт розпочато коротким привітом і поясненнями наших різдвяних традицій, а тоді діти вийшли на сцену з ялинкою, дідухом, калачем і всіми стравами Святої Вечері. Все це діти поставили на відповідніх місцях а страви розставлено на вишивкою прикращеному столі. На початок Святої Вечері діти відмовили „Отче Наш", а після молитви співали українські колядки, як і годиться на Свят-Вечір. Друга частина концерту — це танки у виконанні дітей, що їх навчає в „Рідній Школі" Ф. Стубан.

На закінчення концерту о. парох Петро Скрінковський, сотрудник о. Никола Сіпусич і Ф. Стубан подякували всім за допомогу у влаштуванні концерту, дітям за участь та присутнім за те, що прийшли допомогти дітворі відсвяткувати це свято.

Н. Н.

Успіхи молодого українця

А. М. Сушко

Ніщо не наповняє нас більшою радістю як успіхи молодих людей з української діяспори, що їх вони осягають на дорозі до своєї наміченої мети.

Одним з них є 23-літній Адріян Марко Сушко, син Ярослава й Ірени Чорняк-Сушко. Народжений в Балтиморі в 1965 році, він закінчив в тому ж місті в 1983 році середню освіту в знаному балтиморському політехнічному інституті, після чого вступив на інженерські студії до університету Західньої Вірджінії в місті Моргантавн. Ця школа дала багато молодих інженерів. Адріян закінчив цей університет з понад пересічною оцінкою в травні 1987 року зі ступенем бакалавра з механічної інженерії.

Під час університетських студій він належав до почесного товариства Пі Каппа Фі. Рівнож вже на першому році студій він зголосився і був прийнятий до вишкільного корпусу резервових офіцерів, в якому відбув призначений військовий вишкіл, закінчивши його в травні 1987 року з рангою 2-го лейтенанта американської армії. Як член того Корпусу він уділявся активно в Товаристві військових інженерів у цьому університеті.

За спонукою свого професора з університету в Морґантавн він зараз очолює створену ними корпорацію і працює над конструюванням ручно порушуваного медичного крісла на чотири колеса з переключуванням на різні біги, що ним зможуть користуватися інваліди. Такого крісла немає на ринку, і цей проєкт, будову якого вони почали в червні 1988 р. вже викликує велике зацікавлення в медичному світі.

Щодо дальших студійних плянів на будуче, він має намір поглибити свої інженерські студії і осягнути ступінь маґістра з цієї ділянки.

Адріян Сушко є членом 320-го Відділу Українського Народного Союзу в Балтиморі, до якого його вписали батьки ще малим хлопцем.

Молодому українському інженерові бажаємо якнайкращих успіхів на дорозі до осягнення наміченої ним мети, а його батькам висловлюємо ґратуляції.

Приятель

Успіх української установи

М. Шиприкевич з президентом Р. Реґеном в Аппер Дарбі, Па., під час виборчої кампанії минулого року.

Останнім часом зустрічаємо часто повідомлення в телевізії і американській пресі про те, що багато банків і щадниць в країні знайшлися у фінансовій кризі, деякі з них позакривали інші получилися із сильнішими. Проблеми то заіснували головно в західніх і південних стейтах Америки. Це спричинило також більйонові заборгування федеральної забезпеченевої компанії.

У зв'язку з тими вістками і відповідаючи на запити членів, Дирекція Української Щадниці в Філядельфії почувається до обов'язку повідомити громаду про стан своєї установи. Щадниця обходила якраз 70-ліття від свого заснування і осягнула активами 75 міл. дол.

Інституція є сильна і фінансово здорова, побудована на твердих основах консервативної, неризиковної господарки. Депозити має ульоковані в найбільш безпечних інвестиціях, в мортґеджах і будівельних позичках на доми і підприємства.

За взірцеву господарку щадниця дістала ряд признань від банкових властей. Пенсильванійська асоціяція щадниць відзначила нашу установу за її вклад не лише у фінансову, але також у громадську ділянки нашої громади. Фінансовий тижневик „National Thrift News" Українську Щадницю як одну в 10-відсотковій групі відмітив найкращих фінансово проспеpуючих у своїй клясі банків в країні і як шосту з усіх 28 найкращих щадниць пітсбурзької округи. Президента щадниці, Марту Шиприкевич, номінував губернатор Кейсі до дирекції Пенсильванійської забезпеченевої корпорації щадниць.

Праця, розумна ощадність і плянування у співпраці із членами зробили установу сильною і здоровою. Дирекція Української Щадниці є горда за її успіхи і вдячна громаді за довголітню підтримку і довір'я.

Н. Н.

СВІТОВИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКОЇ КООПЕРАЦІЇ

Напередодні V СКВУ — відбувся 21-го і 22-го листопада 1988 року в Торонто IV Український світовий кооперативний з'їзд. У з'їзді взяли участь члени крайових кооперативних централь: Австралії (Рада Українських Кооператив Австралії), ЗСА (Централя Українських Кооператив Америки) та Канади — (Українська Кооперативна Рада Канади). У з'їзді брав участь запрошений президією Світової Кооперативної Ради Петро Рубан, відомий правозахисник, який недавно прибув з України до ЗСА.

З'їздом проводила Президія під головуванням Романа Мицика. Перший день з ранку до обіда присвячено формально-діловим справам, тобто вибранням та затвердженням комісій, схваленню нового статуту УСКР, звітуванням Президії Ради, Контрольної комісії, дискусії над звітами та уділенням абсолюторії уступаючій управі.

Основний звіт з діяльности УСКР склав голова Омелян Плешкевич, підкресливши, що українська кооперація перейшла в цьому році один більйон оборотового капіталу при відносно невеликій скількости членства (120,000), що вказує на недостатнє розуміння нашої організаційної спільноти про ролю і значення економічної сили в її житті. Тому завданням проводів наших установ та громадських і релігійних організацій у співзвучності з кооперацією буде цей недолік вирівняти.

Все ж таки українська кооперація в цьому одному році виплатила дотацій нашим церквам, суспільно-громадським і науковим установам 1.142.000 дол. та виказала поважну суму резерви — 60 міл. дол. Секретар Роман Бігун звітував за ведення канцелярії УСКР та поїздку до Бразилії і Арґентини в справі кооперації.

За Контрольну комісію склав звіт заступник голови Богдан Ватраль, на пропозицію якого уділено абсолюторію уступаючій управі і закінчено цю формально-ділову частину з'їзду.

Після обідової перерви відбулися доповіді прелеґентів молодшого покоління: Тараса Підзамецького — адвоката кредитової спілки Торонто, Богдана Плешкевича — президента компюторської спілки „Траєд", та Б. Ватраля — управителя кооперативної каси „Самопоміч" в Чикаґо. Головні тези доповідей — завдання кооперації у вільному світі, перспективи і пляни на майбутнє.

Учасники з'їзду.

Важливою справою для української кооперації — це бути громадською установою по змісті. Кооперативні проводи не сміють забувати за основний ідеал — помагати своїй громаді, а також українському народові на рідних землях.

В дискусії над порушеними справами доповідачів висловлювали свої думки діячі українського кооперативного руху щодо майбутнього розвитку й нових потреб української кооперації. Вже сьогодні видним є, що стан членства української кооперації в доволі скорому часі зміниться з огляду на велику кількість пенсіонерів. Підтвердженням цього являються фінансові звіти кредитівок, виказом зросту активів (грошей) в непропорційному відношенні до росту числа членів. Тому слід негайно поробити заходи для приєднання нових членів. Нові еміґранти з Польщі можуть дещо „відмолодити" членство кооперації. Нові члени (молоде покоління) будуть менше патріотичні й більш вимогливі та модерне й швидке обслуговування. Тому перед проводами наших кредитівок чималим завданням являється введення кредитових карток, автоматикасири, автоматичні й телефонічні трансакції, зворотні мортґеджі і т.п. Це вимога звичайної конкуренції з іншими фінансовими установами, що потребує більших видатків.

Мабуть в найближчому майбутньому малі кредитівки мусітимуть злучитися з більшими, бо самі не матимуть змоги давати на рівні інших установ услуг своїм членам.

Доповідачами ще були: о. Паїсій Іващук на тему „Церква і кооперація", в якій він як довголітній кооператор насвітлив історичні пов'язання кооперативного руху з Церквою та вказав перспективи на майбутнє.

Петро Рубан доповідав про нові перспективи кооперації в Україні. Згідно зі схваленим новим законом про кооперацію, якого введено в життя з 1-го липня 1988 року, в Україні під кінець минулого року вже існувало біля 5,000 нових кооперативних підприємств. Кооперація притаманна українському народові тому, думає Рубан, цей рух в Україні зростає.

Українська Гельсінкська Спілка зацікавлена в кооперативному русі й підтримує його. Українська кооперація у вільному світі повинна чимскорше усталити своє відношення до питання допомоги розвиткові кооперації в Україні. На підставі нового закону про кооперацію, в Україні відкриваються для кооперації в поселеннях нові можливості прямої допомоги й співпраці з українським народом. Безпосередні угоди з кооперативами в Україні, достави їм машинерії для успішної продукції та отримання в заміну товару може відкрити для них двері у західній світ.

З'їзд рекомендував УСКРаді докладно запізнатись з законодавством країн нашого поселення і обставинами в Україні та про реальні можливості такої допомоги. Рівнож окремо надрукувати доповіді молодих прелеґентів.

Реасумуючи доповіді і дискусію над ними слід ствердити, що життєві процеси в країнах дії нашої кооперації розвиваються з великою скорістю і нашій кооперації не легко вдержуватись на відповідному рівні.

Молоді прелеґенти в своїх доповідях підкреслювали, що проводи нашої кооперації повинні вивчати економічні і соціяльні процеси в країнах їхньої дії та проаналізувати, які можливості існування має наша кооперація на майбутнє.

Вечером цього ж дня відбувся бенкет, яким проводив інж. Мирослав Болюх і в якому взяло участь около 140 делеґатів і гостей. Під час бенкету Петро Саварин, президент СКВУ, виголосив глибоко змістовну доповідь п. з. „Гроші і розум", в якій дуже влучно схопив ці два основні фактори у житті одиниці і загалу, так потрібні для їхнього успішного розвитку.

Слідуючого дня, тобто 22-го листопада, розпочато наради інформативними звітами голів крайових Кооперативних Рад: — Володимир Гупалівський, ЗСА, Василь Ситник, Канада, і М. Болюх, Австралія. В своїх звітах вони з'ясували положення української кооперації в країнах їхньої дії, що віддзеркалювало живучість української кооперації в житті економічного розвитку та потреб її членства.

Українську Світову Кооперативну Раду знову очолив довголітній кооперативний діяч О. Плешкевич з Чикаґо, в якому залишається осідок УСКР. Заступники: В. Гупалівський — ЗСА, Андрій Качор — Канада, М. Болюх — Австралія; секретар: Роман Бігун — Чикаґо, скарбник: Б. Ватраль — Чикаґо; члени: Михайло Кос — ЗСА, Лев Футала — ЗСА, Іван Сєрант — ЗСА, Ольга Заверуха — Канада, Ярослава Андріїв — Канада, Ярослав Пришляк — Канада, Ігор Ляшок — ЗСА; Контрольна комісія: Р. Мицик, голова, ЗСА, члени: Тамара Денисенко — ЗСА, Лев Шахраюк — Канада.

З'їзд схвалив для УСКРади річний бюджет у висоті 40,000 дол., як рівнож резолюцію з'їзду. З'їзд рекомендував Президії УСКР старатися про створення кооперації в Бразилії й по можності відновити кооперацію в Арґнетині.

В суботу, 26-го листопада 1988 року, четвертий день Конґресу СКВУ, Українська Світова Кооперативна Рада уфундувала полуденок для всіх делеґатів СКВУ, на якому інж. М. Болюх виголосив змістовно актуальну доповідь на тему „Роля і значення власної фінансової бази кооперативного сектора".

Реасумуючи цілість відбутого з'їзду, слід підкреслити його позитиви. З'їзд ствердив не тільки поважні осяги в нагромадженні капіталу, але й наголосив конечність скріплення кооперативної ідеї, схвалюючи напрямні дії з візією майбутнього росту.

Роман Бігун

В МІСЦЕВОСТІ ГАРАР, Зімбабве, відбулася небуденна зустріч представників соціялістичних партій Европи і Африки. Конференцію відкрив сам президент країни Зімбабве Роберт Муґабе, а потім виступили: прем'єр-міністер Швеції Інґвар Карльос, голова Соціялістичної партії Голляндії Вім Кок і керівник Соціял-демократичної партії Данії Свенд Авкінн та представники багатьох соціялістичних партій африканських країн. Крім обміну досвідом, присутні засудили практику уряду Південно-Африканської Республіки, яка, на їх думку, обрала шлях „тоталітарно-капіталістичний".

УЛЕГШЕНІ МОЖЛИВОСТІ здобуття позичок та багато довші терміни на їх сплачення на думку двох найбільших продуцентів авт стали факторами, що багато осіб не дотримують своїх зобов'язань й через це продавці мусять забирати авта назад. Компанії Дженерал Моторс і Форд, є тими продуцентами, які на базі звітів своїх аналітиків подали це спостереження до загального відома

„Бо мій батько і мати моя мене покинули, та Господь забирає мене!"

Здається мені, що саме так, словами псалма 27-го, найкраще було назвати посмертну згадку про бл. п. д-р Мирославу (Міру) Янів-Сагайдак.

У вересні 1987 року відійшла у Божу вічність мати Міри бл. п. Марія Махницька-Янів, а у січні 1974 року — батько, бл. п. д-р Юрій Янів. Їх могили — у Клівленді. Хоч в обох випадках була це болюча втрата для рідних і громади, то біль цей можна було злагіднити думкою, що названі особи були вже в похилому віці, і їхня смерть була природним закінченням їхньої земної мандрівки. А от важко, дуже важко погодитися з думкою, що слідом за батьками пішла їхня єдина дочка д-р Міра Янів-Сагайдак, пішла передчасно, у відносно молодому віці, відійшла несподівано, трагічно, в наслідок страшного автомобільного випадку. Моторошно було читати повідомлення про цей випадок у Клівлендській пресі (бо випадок стався у Клівленді).

Життя д-р Міри Сагайдак обірвалось в середу, 4-го січня ц.р., вранці, коли вона була в дорозі до праці. Повідомлення про її трагічну смерть надійшло до Баффало ще того самого дня і відбилося сумним ехом. Адже д-р Міра Сагайдак мала там земляків із Знесіння (передмістя Львова), з якого вона походила, мала багато знайомих, приятелів. Придбала їх в часі перебування в Баффало на початку 50-их років, після приїзду з Німеччини до ЗСА, поки не від'їхала з родиною (чоловіком Левком, сином Степаном та батьками) до Клівленду, де проживала вже до своєї трагічної смерти і здобула собі ще більше знайомих і друзів та втішалася пошаною співпарафіян і співгромадян взагалі та товаришів по праці — лікарів.

Я не компетентний писати про Клівлендський відтинок життя бл. п. д-р Міри Сагайдак і на тлі цього відтинку малювати її портрет. Це завдання найкраще виконають співмешканці покійної, а особливо члени Лікарського Товариства й Союзу Українок Америки, з якими суспільними клітинами бл. п. д-р М. Сагайдак була тісно пов'язана.

Ціль моєї (а радше — нашої, бо пишу і в імені своєї дружини) посмертної згадки про бл. п. д-р Міру Сагайдак — інша. Згадуємо про неї як про дуже близьку нам особу, як про хресну матір нашого старшого сина Романа, як про рідну.

Наші обставини такі, що не дали нам змоги взяти участь у похороні дорогої нам Міри. Правда, нашу повинність перебрали на себе і пов'язали із своєю син Роман і невістка, які проживають у Клівленді (точніше — у підміській місцевості Сольон) і які брали участь у Панахидах і похороні, але це не заспокоює повнотою нашої совісти. Тож хай ці рядки нашої теплої згадки про Тебе дорога Міро, послужать за надгробне слово, а китицю квітів, що їх ми були б склали на Твоїй могилі, хай заступить наш скромний даток (50 дол.) на Український Музей, який ніколи для Тебе не був байдужим.

Михайло Лоза

ПОДЯКА

З волі Всевишнього, дня 14-го січня 1989 р. у шпиталі в Ірвінґтоні, Н. Дж. відійшов від нас у Вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО І ДІДУСЬ

СВ. П.

ПЕТРО КУЗІВ

Похоронено Покійного згідно з Його волею на українському православному цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В часі Його недуги, смерти і похоронів ми зазнали потіхи, підтримки і помочі від багатьох наших Приятелів і Знайомих.

На тому місці дякуємо всім за молитви, тим що особисто, телефонічно або письмово ділили з нами нашу скорботу. Щира подяка ансамблеві бандуристів „Гайдамаки" за Святу літургію під час недуги Покійного.

Нашу щиру подяку висловлюємо оо. Богданові Лукієви і Юрію Маликові за відвідини Покійного у шпиталі. Також дякуємо о. пароховi Б. Лукієві за відправлення Панахиди, Святої Літургії і похоронного обряду на цвинтарі та за участь у тризні. Щиру подяку висловлюємо о. Любомирові Мудрому зі Стетен Айленду за відправлення Панахиди в похоронному заведенні.

Нехай Всевишній винагородить п. Івана Кобасовського, членів хору св. Івана Хрестителя і членів ансамблю „Гайдамаки" за співи під час Панахиди, Святої Літургії і похорону.

Дякуємо всім комбатантам за участь в Панахиді і почесну стійку з прапорами при домовині Покійного (1-ша Дивізія, 2-га Дивізія, Т-во УПА, Об'єднання УПА і ОБВУА).

Щира подяка голові ООЧСУ п. Несторові Баснякові за змістовне і зворушливе прощання Покійного від ООЧСУ і УККА.

Дякуємо головному радному УНП Мар'янові Кормилі за прощання Покійного від головного Уряду УНП.

Щире спасибіг всім за квіти, за пожертви, на Служби Божі, за присутність на Панахиді, похороні та тризні.

Щиро дякуємо похоронному заведенню Литвин-Литвин за чемне і взірцеве переведення похорону.

Під час тризни замість квітів на могилу Покійного, люди доброї волі зложили пожертви на пресфонд Шляху Перемоги — Національної Трибуни. 50.00 дол. Володимир Васьків; 40.00 дол. Анна Кузів — дружина Покійного; 25.00 дол. Микола Кузишин; по 20.00 дол. — Зенон, Олег і Ярослав Кузіви — сини Покійного, В. Чех, М. Козюпа, М. Бобівський, В. Кучерявий, П. Левко, С. Кметь, Д. Кіцак; по 10.00 дол. — І. Скала, Ю. Луків, П. Белегай, І. Ґенсьор, Д. Пиріг, М. Саракун, Т. Цар, М. Кормило, М. Семанишин, П. Шпирка; по 5.00 дол. — М. Красножоний, М. Павлик і П. Скібіцкий.

Родина щиро дякує всім за пожертви. Нехай Всевишній сторицею винагородить всіх, хто в який небуть спосіб віддав останню прислугу Покійному, а родині облегшив скорботи.

Дружина Покійного — АННА
Сини Покійного — ЯРОСЛАВ, ОЛЕГ І ЗЕНОН
Внуки Покійного — ДЖЕНІФЕР І КРИСТОФЕР

Ділимося з Родиною, Приятелями і Знайомими сумною вісткою, що в суботу, 18-го лютого 1989 р. відійшла у Вічність на 93-му році життя

СВ. П.

МАРТА МИДЛЯК

вдова по св. п. проф. Атанасові Мидлякові.

Покійна була довголітньою членкою хору „Боян" в Бережанах і парохіяльного хору церкви св. Юра в Ню Йорку.

ПАРАСТАС відбудеться у вівторок, 21-го лютого ц. р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 22-го лютого 1989 р. о год. 9-ій ранку з церкви св. Юра на цвинтар св. Реймонда в Бронксі, Н. Й.

В *глибокому смутку*:
сестрінок — РОМАН РОМАНИШИН
з дружиною ЛЕСЕЮ
шваґер — СТЕПАН ДЕМЧИШИН
ближча і дальша Родина
Односельчани зі села Рибники, п. Бережани

Ділимося сумною вісткою, що в суботу, 18-го лютого 1989 р. відійшла у Вічність на 93-му році життя наша довголітня членкиня церковного хору св. Юра в Ню Йорку

бл. п.

МАРТА МИДЛЯК
з дому РОМАНОВСЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться у вівторок, 21-го лютого 1989 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в середу, 22-го лютого ц. р. о год. 9-ій ранку до церкви св. Юра, опісля на цвинтар св. Реймонда на Бронксі, Н. Й.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Управа, Диригент, Члени Хору св. Юра

РІЧНИЙ БАЛЬ ЛІКАРІВ У НЮ ЙОРКУ

У суботу, 14-го січня ц.р., в день св. Василія і Нового Року, в Плаза готелі в Ню Йорку відбувся дуже успішний традиційний річний бенкет-баль з презентацією дебютанток, який влаштовує кожного року місцевий відділ Українського Лікарського Товариства Північної Америки (УЛТПА).

До успіху цьогорічного балю причинилися в першій мірі імпозантне і елегантне приміщення, гарна оркестра П. Дучина та взірцева організація балю, яка спочивала в руках д-р Звенислави Ворох та Галини Семчишин.

Увертюрою до цієї імпрези була розвагова зустріч під час коктейлю, на якій присутні приємно сприймали звуки гри на фортепіяні, що мимоволі витворювало інтимний, веселий настрій серед учасників. Після коктейлю о год. 9-ій почався цей гарний традиційний дебют, це формальне введення молодих юначок у суспільне життя нашої громади.

Баль відкрив голова Відділу д-р Степан Семчишин, який привітав гостей і представив присутнього на залі представника американського наукового й політичного світу, приятеля і однодумця українців д-ра Герберта Лондона з дружиною, який зголосив свою кандидатуру від республіканської партії на посадника міста Ню Йорку на найближчі вибори у листопаді ц.р. Відтак д-р С. Семчишин побажав гостям приємної й веселої забави та передав дальше ведення програми аранжерові балю д-р Звениславі Ворох.

Після короткого вступного слова д-р З. Ворох заповіла презентацію та поодиноко викликала і представляла дебютанток, їхніх батьків і ескортів. Всі вони в елегантних довгих сукнях з китицями рожевих троянд в руках у піднесеному настрої, помітно схвильовані, разом зі своїми ескортами, граціозно вступаючи на залю, принесли зі собою красу молодости, пахучий подих чарівної весни. Під милі звуки маршових акордів музики і сяйва прожекторів вони витворили небуденну увагу, переживання радісної хвилини привітати щедрими оплесками своїх красунь дебютанток, чудовий цвіт українського народу. Всі дебютантки у відповідь на рясні оплески мов балерини естетично вклонялися, а дружина голови відділу УЛТПА Галина Семчишин вручила дебютанткам пропам'ятну золоту конюшинку щастя.

Офіційне привітання з побажанням зложила ведуча дебютом д-р З. Ворох, підкреслюючи особливість цього дебюту тим, що двері історичної дати першого Тисячоліття Християнства в Україні замкнулися, а відчинилися в Новий Рік на світанку другого Тисячоліття, кращого, з новими мріями, з новими блискучими надіями зоряної будуччини для Батьківщини і її народу.

Після привіту й побажань першим танком для дебютанток був „Незабутній вальс" Кос-Анатольського, а прегарні слова до нього А. Пашка на тлі оркестри відспівала милозвучним голосом знана всім з багатьох виступів Христя Карпевич. Цей перший вальс був для дебютанток з ескортами, потім з батьками, а відтак аранжер балю викликала всіх присутніх, колишніх дебютанток балів УЛТПА, які включилися у крутіж першого танка, а опісля всі охочі гості. Викликані колишні дебютантки були: Хризанна-Анізія Ворох, Христина Вовк, Марта Возняк, Рома Кекіш, Роксоляна Кузьмак, д-р Леся Кушнір, д-р Марта Кушнір, Леся Магун, Мая Сай, Христина Сай, Олександра Савчук, Христина Саляк, Ляля Саляк, Наталка Семчишин.

Для різноманітности цієї Новорічної забави, Маланчин вечір на тлі оркестри привітав піснями співак Олекса Голуб, знаний з виступів на Союзівці.

Тому що програма балю була цікавою і новою, то час пролетів дуже скоро, залишаючи в його учасників приємні й незабутні хвилини.

В. В. Величенко

Дебютантки з ескортами (зліва): Лідія Гной — Олекса Геврик, Таїса Клюфас — Петро Клим, Андрея-Наталія Лебедович — Тарас Семчишин, Христина-Марія Ярема — д-р Олександр Кмета.

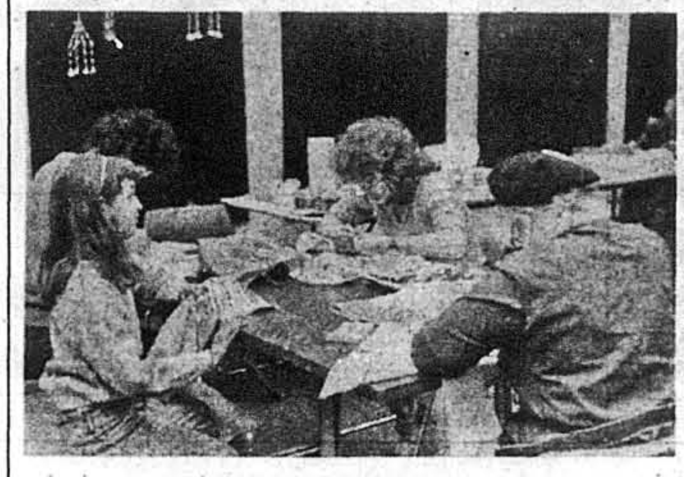
Харківський журнал „Прапор" про Український Музей

(вересень 1988 р.)

Директор Українського Музею в Ню Йорку Марія Шуст надіслала редакції „Прапора" цікаве повідомлення про відкриття у ЗСА виставки „Дерев'яні храми України", а також надіслала каталог цієї виставки. У щедро ілюстрованому (майже двісті фотографій та рисунків) каталозі широко представлено українські дерев'яні храми XV — XIX століття. У ґрунтовному науковому дослідженні, що доповнює каталог, проаналізовано архітектуру дерев'яного храмового зодчества всіх регіонів України.

Окремий розділ каталога присвячено українським дерев'яним будівлям у Північній Америці. „Улаштувавши цю виставку — ілюстровану документацію шедеврів дерев'яної архітектури — ми надіємося, що зробили хоч невеликий, але важливий внесок до розуміння історії. Сподіваємося, що гостріше відчуття минулого стимулюватиме нашу свідомість і вплине на наші майбутні покоління" — написано у заключному слові каталога виставки.

Освітні програми Українського Музею в Ню Йорку

Курс вишивання.

Керівник курсу „Українські різдвяні традиції" Любов Волинець (друга зліва) показує, як укладати тісто на колач, Ярослава Стасюк розкатує тісто.

У жовтні-грудні 1988 року в Музеї систематично діяли освітні програми, які притягали багато зацікавлених.

Вперше проведеною програмою „Українські Різдвяні традиції" керували Любов Волинець і Ярослава Стасюк. Серд учасниць були молоді господині, яких п. Стасюк учила пекти колачі та різдвяне печиво, Л. Волинець розповідала про різдвяні звичаї.

Як завжди, великий успіх мали курси вишивання. Були новачки віком від десяти років, були й досвідчені вишивальниці, які хотіли вдосконалити своє мистецтво.

Курсами роблення герданів керували Лариса Зєлик і Таня Кейс, училися старі й молоді жінки, які хотіли опанувати цікаве мистецтво виробу шийних прикрас з намистинок.

Перед Різдвом було багато охочих учитися робити прикраси на ялинку в українському стилі. Курсами керувала Лариса Зєлик, а коли під час тижня приходили шкільні групи, допомагали працівники Музею.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 10-го БЕРЕЗНЯ 1989 р.

Йонкерс, Н. Й. Річні збори Т-ва Подільська Січ 8-го Відд., о год. 8-ій веч. в Домі СУМА при 301 Палісейд Авеню в Йонкерс, Н. Й. На порядку нарад: звіти за 1988 рік та вибір урядовців Відділу на 1989 р. Проситься всіх членів взяти участь у цих річних зборах. — П. Шкафаровський, пред., Марія Кульчицька, секр.

СУБОТА, 11-го БЕРЕЗНЯ 1989 р.

Елизабет, Н. Дж. Звичайні загальні збори Т-ва Запорожська Січ 234-го Відд. о год. 7-ій веч. в малій церковній залі св. Володимира при Савт і Ґрір (Україніан булвард). На порядку нарад: відкриття зборів з молитвою і вшануванням мовчанкою пам'ять померших членів, відчитання та затвердження протоколу з попередніх зборів, звіти членів Управи: голови, фін. і рек. секр., касира і К. Комісії, затвердження звітів за 1988 р., вибір керівних органів Т-ва на 1989 р., різні внески та поради для добра Т-ва і УНСоюзу. Присутність членів конечно побажана. По зборах відбудеться перекуска та гутірка. — М. Іванців, гол., Е. Мельничук, кас., М. Хитра, фін. і рек. секр.